

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE SOCIALE LEEFOMGEVING DORDRECHT D.D. 13 JANUARI 2020

Vergaderkamer – (digitale vergadering)

Voorzitter: Dhr. Tiebosch
Commissiegriffier: mevr. Van Poppel
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Mevr. Van Benschop (GroenLinks)
Dhr. De Boer (Beter Voor Dordt)
Dhr. Boersma (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Bosman (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Burakçin (GroenLinks)
Dhr. Van Dam Timmers (CDA)
Mevr. Van den Heuvel-van der Ham (CDA)
Dhr. Den Heijer (VVD)
Dhr. Kwaak (VVD)
Dhr. Van der Net (VVD)
Mevr. Nijhof (Beter Voor Dordt)
Mevr. Rutten-Alberts (PVV)
Mevr. Stolk (VSP)
Mevr. Striebeck (VSP)
Dhr. Van Verk (PvdA)
Portefeuillehouders: burgemeester Kolff, wethouder M. Stam, wethouder P. Heijkoop

OPENING

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: Goedenavond allemaal, ik open hierbij de commissie sociale leefomgeving van 13 januari. Ik heet u allen welkom bij deze vergadering, en in het bijzonder mevrouw Denise van Poppel. Ik heet u van harte welkom als nieuwe commissiegriffier, en ik hoop dat u zich snel thuis gaat voelen in de Dordtse politiek. Dan neem ik nu nog even met u de afspraken door voor het digitaal vergaderen. Als u niet aan het woord bent, zet uw camera en microfoon uit. Als u wilt interrumperen of het woord wilt, geeft u dit aan in de chat. Dus niet via het handje, want daar reageer ik niet op. En bij de spreekpunten hanteren we de sprekersvolgorde van de raad, tenzij een onderwerp door een bepaalde fractie is geagendeerd. Dan ga ik nu de namen noemen van de mensen die vanavond bij onze commissie aanwezig zijn. En mijn verzoek is even of u zich dan, als ik uw naam noem, even wilt melden met beeld en geluid, en even aan wilt geven dat u er bent, present. Mevrouw van Benschop van GroenLinks.

De heer Burakçin: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Ja, ik hoor net dat ze problemen heeft met inloggen, dus ze is bezig.

De voorzitter: Oké, dan wachten we nog even op haar. Nou mijnheer Burakçin, dan hebben we u ook al gezien hè. Welkom. Mijnheer De Boer van Beter Voor Dordt.

De heer De Boer: Aanwezig, voorzitter. Goedenavond.

De voorzitter: Goedenavond. De heer Boersma van de ChristenUnie/SGP.

De heer Boersma: Goedenavond, ik ben er ook.

De voorzitter: Goedenavond. Mijnheer Burakçin hebben we gehad. Mevrouw Van der Ham van het CDA.

Mevrouw Van den Heuvel-van der Ham: Present.

De voorzitter: Goedenavond. De heer Kwaak van de VVD.

De heer Kwaak: Aanwezig, voorzitter.

De voorzitter: Goedenavond. De heer Van der Net van de VVD.

De heer Van der Net: Ik ben er ook, voorzitter.

De voorzitter: Hartstikke goed. Mevrouw Rutten-Alberts van de PVV.

Mevrouw Rutten-Alberts: Aanwezig.

De voorzitter: Mevrouw Stolk van de VSP.

Mevrouw Stolk: Aanwezig, voorzitter.

De voorzitter: Goedenavond. De heer Van Verk van de Partij van de Arbeid.

De heer Van Verk: Aanwezig, voorzitter.

De voorzitter: Goedenavond. De heer Bosman van de ChristenUnie/SGP.

De heer Bosman: Aanwezig, voorzitter. Goedenavond allemaal.

De voorzitter: Goedenavond. De heer Van Dam Timmers van het CDA.

De heer Van Dam Timmers: Goedenavond Voorzitter.

De voorzitter: Goedenavond. Mevrouw Striebeck van de VSP.

Mevrouw Striebeck: Goedenavond, voorzitter. Aanwezig.

De voorzitter: Goedenavond. Dan ben ik nog even benieuwd of inmiddels mevrouw Nijhof ook al aanwezig is? Nog niet het geval. Nou, als mevrouw Van Benschop binnenkomt dan zal ze zich ongetwijfeld melden. Dan hebben we ook nog een drietal portefeuillehouders vanavond. Burgemeester Kolff, bent u er ook?

Burgemeester Kolff: Ja. Goedenavond, voorzitter. Aanwezig.

De voorzitter: Goedenavond, welkom. De heer Stam, wethouder Stam. Die komt later heb ik net begrepen. En wethouder Heijkoop.

De heer Heijkoop: Ik ben aanwezig, voorzitter.

De voorzitter: Fijn, hartstikke goed. Dank u wel. Nou, dan hebben we afmelding gekregen van mevrouw Koene van Gewoon Dordt. En dan ben ik bij de mededelingen. Nou, zoals u heeft kunnen zien zijn de beantwoording van de aanvullende vragen van D66 en de technische vragen van de Partij van de Arbeid voor het onderdeel Wantijbad op dinsdag 12 januari op verzoek van wethouder Stam, toegevoegd aan de stukken in het RIS bij agendapunt 11. En de raadsinformatiebrief van de Serviceorganisatie Jeugd bij agendapunt 13, na overleg met de werkgroep, de heer Van Verk, mevrouw Nijhof en de heer Van der Net, op dinsdag 12 januari toegevoegd, zodat deze op 19 januari ter bespreking kunnen worden geagendeerd in de commissie sociale leefomgeving bij thema jeugdhulp. Ik heb verder geen mededelingen. Heeft iemand van u nog mededelingen? Oké. Nou, dat is niet het geval.

Mevrouw ...: Voorzitter?

De voorzitter: Oh, mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja, ik had namelijk wel het woord gevraagd in de chat ook. Er zijn stukken toegevoegd op 12 februari, dat was gisteren. Ik heb daar met een e-mail, een bericht in ieder geval, van de commissie fysiek bezwaar gemaakt tegen het feit dat er ter elfder ure nog stukken worden toegevoegd. En ik zou dan ook ... Eigenlijk vind ik dan ook dat we die stukken niet meer bij de bespreking kunnen betrekken, omdat de helft van de mensen wellicht ze niet gelezen hebben. Dus wat mij betreft horen die stukken verder niet bij de beraadslagingen voor wat betreft het Wantijbad.

De voorzitter: Oké.

De heer Van Verk: Zoals aangekondigd per email aan de commissie Fysieke Leefomgeving vind ik dat we daar veel strakker de hand aan gaan houden, dat we op vrijdagmiddag uiterlijk 17:00 uur, en ik begrijp zelfs dat het donderdagmiddag is, dat dan nog stukken toegevoegd. En dan is er gewoon een deadline, en alles wat daarna komt is voor die week daarna.

De voorzitter: Het punt is duidelijk, mijnheer Van Verk. Dan gaan we dat zo doen. Inmiddels is de heer Den Heijer ook bij ons gearriveerd. Dan mag u uw camera

uitzetten, mijnheer Van Verk, dan ga ik verder. En mijn vraag is aan de commissie of de agenda zo vanavond kan worden vastgesteld.

Mevrouw ...: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, goedenavond.

Mevrouw Van Benschop: Goedenavond.

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop.

Mevrouw Van Benschop: Ja, dank u. Nou ja, dat is eigenlijk eventjes om er zo in te gooien, omdat ik niet zo goed weet welke weg ik anders zou moeten volgen? Maar bij de nieuwe behandelvoorstellen staat weer de raadsinformatiebrief omtrent de WK shorttrack op de behandellijst. En nou ja, wij willen nog steeds vragen om een raadsvoorstel. Maar ik heb begrepen dat dat vorige week niet meer kon, omdat de agenda al vastgesteld was. Dus vandaar dat ik het nu even doe.

De voorzitter: Mevrouw Van Benschop, welkom, u was iets later. En wethouder Stam is er op dit moment nog niet, dus mijn voorstel is gewoon om dit punt straks te behandelen bij punt 14. Vindt u dat goed?

Mevrouw Benschop: Oké, ja.

2. Vaststellen besluitenlijst Commissie Sociale Leefomgeving 6 januari 2021

De voorzitter: Oké, dan gaan we van start met punt 2. Kan de commissie de besluitenlijst van de adviescommissie van 6 januari zo daarmee instemmen? Mijnheer Boersma, u heeft een opmerking.

De heer Boersma: Voorzitter, ik had een kleine opmerking bij punt 5. Op een gegeven moment wordt de fractie ChristenUnie genoemd. En ik zou dat graag veranderd willen zien in fractie ChristenUnie/SGP.

De voorzitter: Het wordt direct aangepast, mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Ja, dank u.

De voorzitter: Ja? Dan is die verder akkoord? Prima.

3. Vragen aan het College

De voorzitter: Dan gaan we verder met de vragen aan het college. En, mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja. Dank u, voorzitter. Het kan bij het verslag, het kan bij vragen aan het college. Vorige week aan het eind van de vergadering heb ik in de rondvraag de vraag gesteld of wij de notitie met betrekking tot de knelpunten Veilig Thuis, die

besproken is in een themabijeenkomst van het algemeen bestuur Dienst Gezondheid & Jeugd, of wij die konden krijgen. Notitiesverslag, whatever. Ten einde dat wij daar toch nog eens over door willen praten na een toch wat onbevredigend einde vorige week van een alleszins zinvolle thema-avond. Ik begreep dat wethouder Heijkoop nu aanwezig is, die zit ook in het bestuur van die club, dus wellicht dat hij nu antwoord kan geven.

De voorzitter: Nou dan vragen we dat direct even aan wethouder Heijkoop, die luistert mee. Kunt u antwoord geven op de vraag van de heer Van Verk?

De heer Heijkoop: Niet helemaal. Ik denk dat collega Van der Linden vanuit jeugd dat heeft opgepakt. Maar ik kan me dit wel herinneren dat de heer Van Verk dit heeft gevraagd, en volgens mij moeten we daar gewoon netjes in voorzien. Dus ik neem hem even mee terug de boezemen van het college in, in ieder geval even met college Van der Linden, en dan zullen we de stukken zo snel mogelijk verstrekken.

De heer Van Verk: Goed, dank u wel.

De voorzitter: De griffier heeft het ook genoteerd. Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Bedankt voor de toezegging van de wethouder. Wij zijn in afwachting van.

De voorzitter: Oké. Mijnheer De Boer.

De heer De Boer: Dank u wel, voorzitter. Ik heb een vraag aan het college, eigenlijk ook een opmerking. Er is een laatste update die op het AD verschenen is, om iets over 19:30 uur, over de Britse variant die alles op zijn kop lijkt te gaan zetten. Er is een alarmstemming in Den Haag op dit moment. Nou ja, het schrikbeeld daarvan is dat er mogelijk straks 170.000 besmettingen per dag zijn. Nou, daar moeten we natuurlijk niet aan denken. Ik heb net deelgenomen voor deze vergadering aan de rekenkamervergadering. Daar hadden we het even over de kosten in de coronacrisis. Nou, er gaat nog best wel wat op ons afkomen. Ik ben er zelf niet zo heel gerust op. En ik wil eigenlijk vragen aan burgemeester en wethouders, ik weet niet wat er op ons afkomt, waarschijnlijk komt er wat op ons af. Maar ik zou heel graag, ik weet niet of ik namens onze collega raadsleden kan spreken, goed op de hoogte gehouden worden wat er komen straks, en in ieder geval dat we goede informatievoorziening krijgen.

De voorzitter: Nou, ik kijk even naar burgemeester Kolff of hij daar een reactie op kan geven. Burgemeester, u heeft het woord.

Burgemeester Kolff: Ja, we zitten natuurlijk al ... Ik zal het proberen kort te houden, want ik kan hier zeer uitvoerig op reageren, maar dat zal u niet aandoen op dit moment. Maar we zitten natuurlijk al 10 maanden lang in een crisis met een onbekend, zeer gevaarlijk en grimmig virus. En dat virus dat kent ook nog eens een keer, zo blijkt de laatste tijd, meerdere mutaties. En de Britse variant is er daar één van, maar er zijn er nog meer van in de wereld. En dat is in principe een redelijke normale gang van zaken bij een virus, dat dat virus ook muteert. Alleen dit virus is gewoon onbekend, dus de

mutaties ook. En de mutatie uit Engeland, dat is er eentje die 30% tot 50% besmettelijker is dan de variant die we hier in Nederland tot nu toe kende. Daarom is het ongelooflijk belangrijk, en we hebben daar een klein voordeel ten opzichte van Engeland, zeg ik dan maar eventjes, dat Nederland in een lockdown zat toen die Britse variant zijn intrede hier deed. De gemeente waar die Britse variant is geconstateerd wordt nu een grootschalig testonderzoek uitgevoerd, dat is in onze provincie ook. Het lijkt erop dat tot nu toe 1% tot 5% van de besmettingen met de Britse variant zijn in Nederland. Dus dat is nog relatief laag. Maar des te belangrijker dat we ons allemaal streng aan de maatregelen houden, en dat er ook nog door het OMT wordt gekeken of er nog meer mogelijkheden zijn om te zorgen dat we dit virus buiten de deur houden. In Engeland houdt het inmiddels behoorlijk huis, zal ik maar even zeggen. Ook in Ierland. In Ierland heeft men een beetje een situatie waarin men of in een total lockdown zit of er heel veel mogelijkheden zijn. Want rond kerst zat men in een total lockdown, en vanaf de kerst kon er heel veel. Je ziet dat vanaf kerst het aantal besmettingen in een rechte lijn recht omhoog lopen, met inmiddels een R-factor, zoals we die kennen, van 3. Meer dan 3. Dat betekent dat iedereen die besmet is, ook weer drie nieuwe mensen besmet. Ja, u begrijpt dat dat dan razendsnel om zich heen grijpt. Het is verder niet een gevaarlijker virus dan het virus wat we hier nu kennen, maar die Britse variant is dus wel besmettelijker. Nogmaals, het allerbelangrijkste wat we moeten doen is die maatregelen naleven. Het RIVM zit er bovenop, alle andere experts en wetenschappers zitten er bovenop, kabinet zit er bovenop en de voorzitters van de veiligheidsregio's ook. En we proberen eigenlijk al 10 maanden ook de gemeenteraden in ons gebied Zuid-Holland-Zuid zo goed mogelijk te informeren met maandelijkse updates, met informatieavonden. En 27 januari is de eerstvolgende avond. En als er echt hele actuele zaken zijn, dan gaat het ook nog via, dat hebben we zo afgesproken, via de app richting de fractievoorzitters, die dat dan al dan niet met hun fracties weer kunnen delen. Dus dat is eigenlijk de route die we daarvoor hebben afgesproken. Dit is de korte variant, voorzitter.

De voorzitter: Oké, helder. Dank u wel, burgemeester. Mijnheer De Boer?

De heer De Boer: De laatste opmerking van de burgemeester die stelt mij gerust.

De voorzitter: Oké.

De heer De Boer: Dus de informatie richting de fractievoorzitters. Dank u wel.

De voorzitter: Prima. Nou, dan zijn we inmiddels dus aanbeland bij de vragen van het college, maar dat had u al begrepen. En de volgende die een vraag heeft, is volgens mij de heer Kwaak van de VVD.

De heer Kwaak: Dank u wel, voorzitter. Met het verlengen van de lockdown en het niet opengaan van de scholen, maakt de Dordtse VVD zich grote zorgen over het gebruik van de noodopvang voor kwetsbare jongeren en kinderen van ouders met een vitaal beroep. Wij krijgen serieuze signalen dat ouders zonder vitaal beroep ook hun kinderen naar school sturen. Hierdoor raakt de noodopvang overbelast. Als VVD Dordrecht vragen wij de wethouder contact op te nemen, en in gesprek te gaan met schoolbesturen om te

checken of deze signalen kloppen. En als dat zo is, er iets aan te doen, zodat kwetsbare jongeren en kinderen van ouders met vitale beroepen gebruik kunnen blijven maken van de noodopvang. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dat is dan een vraag voor waarschijnlijk wethouder Heijkoop. En voordat hij antwoord geeft, meld ik u even dat mevrouw Nijhof inmiddels ook bij onze vergadering aanwezig is. Wethouder Heijkoop, wilt u hierop reageren?

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, dat wil ik wel. Het klopt dat er veel meer gebruik wordt gemaakt van de noodopvang ten opzichte van de eerste lockdown. Daar heb ik vorige week ook al iets over gezegd op vragen van de heer Burakçin. Zijn zorgen gingen juist een beetje de andere kant uit. Van, worden kinderen wel juist voldoende opgevangen, zeker als ze in een kwetsbare positie zitten. Het is dus veel meer, zo'n 10% tot 15% van de kinderen wordt nu opgevangen. Op zich staan wij daar positief tegenover zover de scholen dat ook goed aankunnen. En wij staan in zeer nauw contact met de scholen, en van overbelasting is echt geen sprake. Wel zijn er natuurlijk zorgen, en zorgen ook richting de toekomst. En ook zorgen rondom, de burgemeester had het zojuist daar al over, de Britse variant, en wat is ook de impact op kinderen. Daar lijkt inmiddels wel ietsje meer duidelijkheid over te zijn, maar daar zijn wel veel vragen over. Maar we houden heel goed vinger aan de pols. En ook op het niveau van de PO-raad is er wel contact met het ministerie van OCW om goed na te blijven denken van joh, wat zijn de gevolgen van die langere lockdown, en ook de gevolgen van een hoger beroep op die noodopvang. Maar in Dordrecht, nogmaals, staan we in nauw contact met de scholen en lijkt het allemaal nog goed te gaan. En als dat anders is, dan mag u erop rekenen, dan zal ik u daarover informeren. Dank u wel.

De heer Kwaak: Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder Heijkoop. Nou, verder zijn er geen vragen aan het college vanavond.

STUKKEN TER BESPREKING

- 4. Beschikbaar stellen van extra rijksmiddelen voor de Brede aanpak dak- en thuisloosheid voor uitvoering van de visie Van opvang naar wonen 2020-2025 - Raadsvoorstel**
- 5. Raadsinformatiebrief over Uitvoeringsprogramma visie 'Van opvang naar wonen 2020-2025' - Raadsinformatiebrief**
- 6. Raadsinformatiebrief over Reactie op motie M7 Plan van Aanpak Leefbaarheid omgeving Sint Jorisweg, Kromhout, Vriesestraat, Vrieseplein en Kasperspad - Raadsinformatiebrief**
- 7. Voortgang pilot landelijk Actieprogramma dak- en thuisloze jongeren voor Dordrecht - Raadsinformatiebrief**

8. Stand van zaken Uitvoering visie Van opvang naar wonen 2020-2025 – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Dus ik stel voor om door te gaan met de stukken ter bespreking. En dan beginnen we gelijk met een aantal stukken bij elkaar, de nummers 4 tot en met 8. En die betreffen de opvang van kwetsbare groepen en leefbaarheid. We hebben in de zomer van 2020 een aantal stukken, raadsinformatiebrieven, van het college gekregen. Daar zijn vorige week nog twee raadsinformatiebrieven aan toegevoegd, wat vandaag resulteert in een bespreking van een raadsvoorstel en vier raadsinformatiebrieven. Het gaat dus over leefbaarheid, het gaat over opvang en het gaat ook over veiligheid. Want op verzoek van de commissie is ook burgemeester Kolff bij deze bespreking aangesloten. Het college van burgemeester en wethouders heeft al aangegeven dat het ongebruikelijk is dat de onderwerpen veiligheid, leefbaarheid en overlast ter bespreking worden geagendeerd bij de commissie bestuur en middelen. Gezien de nauwe samenhang met opvang is er in het verleden voor gekozen om bespreking van leefbaarheid van Kromhout-Kasperspad in een gecombineerde commissievergadering te agenderen. Dit met het oog op de in februari verwachte onderzoeksresultaten over de leefbaarheid van genoemde omgeving. Maar goed, de commissie heeft uitdrukkelijk verzocht om ook burgemeester Kolff hierbij aanwezig te hebben, en hij heeft daar gehoor aan gegeven. Er zijn vorige week politieke vragen geformuleerd door de Partij van de Arbeid en het CDA. Die lees ik even voor. Eén, in hoeverre worden de extra beschikbare middelen efficiënt ingezet? Dus dit is de vraag die specifiek gekoppeld is aan de bespreking van het raadsvoorstel beschikbaar stellen van extra rijksmiddelen voor de brede aanpak dak- en thuisloosheid voor uitvoering van de visie van opvang naar wonen 2020-2025. En de andere vraag is van het CDA. Het aantal plekken voor crisisopvang wordt verminderd, maar in hoeverre draagt dit bij aan het verbeteren van de leefbaarheid? Deze vraag die is genoemd bij de bespreking van de raadsinformatiebrief inzake het beantwoorden van motie M7, het plan van aanpak leefbaarheid omgeving Sint Jorisweg, Kromhout, Vriesestraat, Vriesplein en Kasperspad. En de derde vraag is ook van de Partij van de Arbeid. In hoeverre vinden wij dat het voorliggende uitvoeringsplan de stijgende trend in aantallen daklozen voldoende meeneemt? Komt het voorliggende uitvoeringsprogramma voldoende tegemoet aan de wens van de raad om aan de voorkant beter en door meer partijen wordt getriageerd? Dat is de vraag van de PvdA. Normaal gesproken dan zou ik nu met Beter Voor Dordt beginnen. Maar omdat de vragen die geformuleerd zijn van de Partij van de Arbeid zijn en van het CDA, stel ik u voor om ook met de PvdA en daarna met het CDA te gaan starten. En dan vervolgens ga ik het bekende rondje doen. Dus mijnheer Van Verk, u heeft het woord. En ik verzoek u echt u aan de geformuleerde vragen te houden.

De heer Van Verk: Zeker, voorzitter, dank je wel. De eerste vraag is, in hoeverre worden de extra middelen efficiënt ingezet? We hebben kunnen vaststellen dat we 2,5 miljoen krijgen. En die 2,5 miljoen is voor de centrumgemeente, maar kan ook worden aangewend voor de regio. Nou, dat leidt bij ons tot de eerste vraag, in hoeverre die regio meedoet. Ook de motie die betrekking heeft op van, spreekt ervan dat de regio daadwerkelijk een bijdrage moet leveren. En ik lees wel verschillende keren dat de regio iets zou doen, maar wat zij doen is altijd uitermate vaag. En als dat alleen bij een goed

luisterende of goedwillende lipdienst blijft, dan stel ik vast dat ze niet meewerken. En dat zou dus betekenen dat inzet van middelen vanuit de 2,5 miljoen voor de regio weinig efficiënt is. Maar goed, ik verwacht van de wethouder een klip en klaar antwoord waarin hij concreet aangeeft wat die regio dan bijdraagt. De tweede deel van het voorstel is om de middelen in een fonds te storten en daar jaarlijks geld uit te putten die moeten bijdragen aan de opvang van deze groep voor de komende jaren. Dat zou op grosso modo kunnen betekenen dat je 5 ton per jaar hebt, maar dat lijkt mij wat inefficiënt. Het lijkt ons efficiënter wanneer je het geld besteedt aan datgene wat nodig. En daarbij zien we op dit moment vooral dat een aantal tussenvoorzieningen steeds magerder wordt, of eigenlijk ontbreken. En die zouden met name op het gebied van wonen toegevoegd kunnen en moeten worden. Voorzitter, een goed voorbeeld is daar overigens van de ...

De voorzitter: Mijnheer Van Verk, misschien kunt u nog even duiden wat u nou precies met tussenvoorzieningen bedoelt.

De heer Van Verk: Een tussenvoorziening daar ... We hebben nu de opvang van het Leger des Heils, daar worden mensen uitsluitend opgevangen en daar vindt verder geen begeleiding plaats. Een aantal mensen zijn uitstekend geschikt om zelfstandig te wonen en een aantal hebben wat meer begeleiding en ondersteuning. Maar juist de mensen die uitstekend zelfstandig kunnen wonen, de zogenaamde economische daklozen, die zouden eigenlijk gevestigd kunnen worden in een woning van tijdelijke aard. Een sloopwoning zou dat kunnen zijn, maar die zijn meestal niet de beste. En je zou na kunnen denken over een aantal voorzieningen waar bijvoorbeeld mannen die in een situatie van een echtscheiding zitten, een doorstart kunnen maken op de woningmarkt, zonder dat ze eerst bij moeders of broers en zussen op de bank hoeven te slapen. Dat soort tussenvoorzieningen denken wij aan. Ja, ik ben wel even uit mijn verhaal. Het fonds, daar was ik gebleven. Het lijkt ons goed om in ieder geval die tussenvoorzieningen daarmee te realiseren. En wij verwachten eigenlijk van de wethouder dat hij dat geld niet klakkeloos gaat uitgeven zonder enige rugdekking vanuit de raad. Dus wij verwachten dat de wethouder daar waar geput gaat worden uit dit fonds, er in ieder geval de raad betrokken wordt bij de besteding van die gelden. En deze wethouder kennende zal hij dat onmiddellijk toezeggen, al dan niet in de vorm van raadsvoorstellen, daar kan je dan nog even over met elkaar van gedachten wisselen. Voor wat betreft de tweede vraag, het aantal plekken voor de crisisopvang wordt verminderd, maar in hoeverre draagt dit bij aan het verbeteren van de leefbaarheid? Die kan je op verschillende manieren aanvliegen. Je zou kunnen zeggen dat het verminderen van het aantal crisisplekken in het Kromhout bijdraagt tot de verbetering van de leefbaarheid in het Kromhout. Je kan het ook op een wat bredere vlak trekken. En dan kan je vaststellen dat het aantal crisisplaatsen in deze regio en in deze stad de afgelopen jaren fors is afgenomen, waardoor er problemen ontstaan. En die problemen die manifesteren zich op straat, en dat zijn, zoals de heer Burakçin wel zal weten, de beruchte 33 meldingen. Of te wel, de mensen met verward gedrag die her en der plaatsvindt en waarmee de politie nog de GGZ echt mee uit de voeten kan, omdat er eigenlijk onvoldoende crisisopvangplaatsen zijn. Crisisopvangplaatsen zou wel eens zo'n voorziening kunnen zijn waar we eens over na moeten denken of die niet toegevoegd

moet worden voor om te beginnen alle leeftijdsgroepen, maar ook voor jongeren. Wij constateren in één van de brieven dat de opvang voor jongeren vanaf 18 jaar geregeld is. Tegelijkertijd zijn wij ons er heel goed van bewust dat er ook talloze jongeren onder de 18 jaar rondzwerven, van bank naar bank surfen, bij vrienden en vriendinnen worden opgevangen, maar geen adequate begeleiding en ondersteuning krijgen. En een opvallend kenmerk bij deze groep is ook dat ze dikwijls zorg mijndend zijn, waardoor ze dus ook niet bij de jeugdzorg echt terecht komen. Wij willen aan...

De voorzitter: Mijnheer Van Verk, u krijgt een interruptie van de heer Van der Net. De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Ja. Dank u, voorzitter.

De voorzitter: Ik laat ... Meestal laat ik iemand gewoon even zijn zin afmaken.

De heer Van Verk: Maakt niet uit.

De heer Van der Net: Ja, ik ... Dit blijft ... Dit blijft wennen, voorzitter, op deze wijze. Ik verwijt u niks. Ja, ik zat even te luisteren naar de heer Van Verk. En als ik dan naar hem luister, dan geeft hij aan dat er dus omdat er minder crisisopvang is, dat dat zou leiden tot meer overlast op straat. Dat is natuurlijk een stelling die niet bewezen wordt. Dat is slechts een aanname neem ik aan hè? Want dit kunt u ook niet hard maken. Ja, ik ben wel ook benieuwd wat de wethouder daarover gaat zeggen zo.

De heer Van Verk: Ah, dat is geen vraag aan mij dan, voor...

De voorzitter: Nee, u wilt eerst weten wat de heer Van Verk daarvan vindt.

De heer Van der Net: Nee, nee, nee. Ho, ho, ho. Wacht, wacht, wacht. Laten we het eventjes simpel houden. Jawel, u stelt dit. Dus u geeft aan dat u van mening bent dat de overlast op straat dat die hoger is omdat er minder plek is voor de crisisopvang toch, mijnheer Van Verk. En dan is de vraag van, hoe kunt dat dan dui... Kunt u dat bewijzen? Of ...

De heer Van Verk: Bewijzen, bewijzen, dat zijn altijd ... Hier tijdens een vergadering zijn dat wat lastige zaken. Maar laten we ... De volgende trits is natuurlijk de afgelopen jaren wel gebeurd, de afgelopen 10 jaar. Het aantal bedden in de GGZ en in de verslavingszorg en in het begeleid wonen zijn drastisch afgenomen onder het motto, deze mensen moeten kunnen wonen tussen de gewone mensen, want dat zijn ook gewoon mensen. Op zich een gedachte die helemaal niet verkeerd is, alleen deze mensen hebben soms wel een enorme rugzak bij zich, waardoor ze gedrag vertonen wat niet door iedereen gewaardeerd wordt. En dat gedrag dat manifesteert zich soms in huis, en dan geeft het woonoverlast. Soms op straat, en dan geeft het de beruchte, of bekende, 33 meldingen. En ik denk dat ook de heer Van der Net het met mij eens dat we in de afgelopen een forse groei van die meldingen hebben gezien. En dat heeft alles te maken met de afname van het aantal bedden. Vervolgens hebben we die groei. En vervolgens zien wij dus dat mensen die die mensen op proberen te vangen, meestal de

politie, daar niet veel verder mee komen, omdat er dan een gebrek aan crisisplaatsen is. Als ik uit de jeugdzorg hoor dat kinderen die uit huis moeten worden gehaald vanwege schrijnende omstandigheden, soms moeten worden weggebracht naar Groningen of Friesland, omdat daar pas een plek is, dan is er dus een te kort aan dat soort plaatsen.

De heer Van der Net: Voorzitter? Ik stel voor dat de wethouder daar natuurlijk ook zo meteen antwoord op geeft. Maar we willen ... Ik wil de discussie niet gaan vervuilen weer door ook de GGZ hierbij te gaan betrekken. We hebben het nu over dakloosheid. En ik denk dat we ons daar ook wel op moeten richten dan, voorzitter.

De voorzitter: U maakt in ieder geval wat los, mijnheer Van der net, want mevrouw Nijhof en de heer Burakçin willen daar ook nog even op reageren.

De heer Van der Net: Mooi toch.

De voorzitter: Dus wat mij betreft, mijnheer Van der Net, ik heb uw vraag genoteerd voor de wethouder straks. En dan geef ik nu even het woord aan mevrouw Nijhof, die ook wil interrumpen op de heer Van Verk.

De heer Van der Net: Prima, voorzitter.

Mevrouw Nijhof: Ja, ik wil even reageren op mijnheer Van Verk. Want ik heb toch wel heel erg de indruk dat hij allerlei groepen door elkaar haalt in dit geval. En daarbij gaat het over de zogenaamde verwarde persoon, heeft u het volgens mij. En daarnaast heeft hij het over de jongeren, en die hebben toch altijd wel een speciale positie natuurlijk in het hele opvangcircuit. Dus ik zou, ja, toch ... Ik kan me wel voorstellen dat daar een antwoord op moet komen van de wethouder. Maar ik zou toch wel ervoor willen waken om niet al die groepen op één hoop te gooien. Wat wellicht ook aanleiding geeft tot de vraag, omdat u dit zo stelt, van of de toegang zoals die nu dus georganiseerd is, nou ja, laten we zeggen, wel naar wens georganiseerd is. Want in de toegang moet namelijk bekeken worden waar mensen naar toe moeten. Hebt u daar ... Want wat vindt u ...

De heer Van Verk: '...'.

Mevrouw Nijhof: Ja, dat zeg ik even tegen u, mijnheer Van Verk, omdat u dit stelt wat u net stelde. Want wat vindt u van wat er in de stukken op dit moment over de toegang gezegd wordt?

De heer Van Verk: Nou, dat is eigenlijk de derde vraag waarin we ingaan op de triage. Wij zijn daar niet onverdeeld gelukkig mee. En dan druk ik mij zachtjes uit. We hebben vernomen, of vastgesteld, dat de Dienst Gezondheid & Jeugd bij deze toegang weer een belangrijke taak krijgt, en wij vinden dat eigenlijk een slechte ontwikkeling. Wij hebben ten één en ten andermaal, samen met u overigens, gepleit voor een toegang die multidisciplinair wordt ingevuld. Want de mensen die binnen komen bij de opvang hebben een verschillende problematiek, van GGZ, verslaving tot economische dakloosheid, noem maar op. Er zijn vele redenen waardoor men dakloos kan worden. En dat nu weer bij de GGD te gaan ... Of bij de Dienst Gezondheid & Jeugd te gaan

beleggen, vinden wij een slechte ontwikkeling. En die vinden we slecht, omdat de Dienst Gezondheid & Jeugd niet altijd alle competenties in huis heeft die bij een GGZ of bij een verslavingszorg of bij andere vormen van hulpverlening wel aanwezig zijn, dat is één. Twee, we stellen vast dat er weer een kerstbal in de boom wordt gehangen die we juist niet wilde optuigen, en we toch sluipende weg steeds zien dat de Dienst Gezondheid & Jeugd weer terug gaat naar de jaren voor 2014, toen het zo gigantisch mis ging. En ik weet wel dat we daar niet voortdurend in moeten blijven hangen, maar we zien die ontwikkeling wel en we hebben daar nog steeds het gevoel bij dat dat geen goede ontwikkeling is. Voorzitter, ik wil ...

De voorzitter: Voordat u nu tot een afronding komt, zou ik nog eventjes de heer Burakçin het woord willen geven, die had ook nog een interruptie op u.

De heer Burakçin: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ja, ik deel eigenlijk wel wat mevrouw Nijhof net aangaf. Want ik ben nu eventjes door de war zeg maar over welke groep we het hebben. Want dat geeft de raadsinformatiebrief geeft namelijk ook niet een zuiver beeld over welke groep we nou spreken. Wat ze wel zeggen is in ieder geval dat ze in een kleine groep daar geen grip op hebben. En we weten natuurlijk ook van eerdere berichtgeving dat we te maken hebben met meerdere groepen, en waaronder dus de groep waar de heer Van Verk het over had, over de mensen die toch wel enig verward gedrag tonen. Die dus alle hulp mijden zou ik maar zeggen, en die dus vaak te maken hebben met psychiatrische drugs- of alcoholverslaving. Dus de vraag is ... Of de vraag richting de heer Van Verk is, of de crisisopvang een extra oplossing is of dat we moeten zeggen of dat die mensen met verward gedrag gebaat zijn bij een, ja, crisisopvang ... Of tenminste, gewoon gedwongen opname, zodat ze gewoon goed geholpen kunnen worden en eigenlijk van straat gehaald worden op deze manier.

De voorzitter: Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja. Voordat ik de vraag beantwoord, mijnheer Burakçin, wil ik even teruggaan naar mijn klaarblijkelijke verwarring die ik sticht door verschillende doelgroepen door elkaar te benoemen. Het agendadeel bestaat uit een viertal brieven waarbij ook de opvang van thuisloze jongeren is genoemd. Dus ook daar willen wij aandacht voor vragen, en stellen we even vast dat in die brief wordt er vanaf 18 jaar gesproken. En zijn dak- en thuisloze jongeren onder de 18 jaar, en die dreigen tussen wal en schip te raken. Dat even vastgesteld hebbende wil ik nu even de vraag van de heer Burakçin beantwoorden. Mensen die met een verward gedrag op straat, dan wel ook in huis, zijn. Ja, die zijn het beste geholpen bij een opname. Alleen dat is heel erg lastig in dit land. Je moet ... Een vrijwillige opname moeten die mensen zelf willen. En een gedwongen opname, dan moet je een gevaar zijn voor jezelf of voor je omgeving. En eer dat je dat bent. Nou, en ik zie de heer Burakçin die daar in de praktijk maar al te veel van weet. Eer dat je dat bent, dan moet je met messen lopen zwaaien, pistolen, weet ik veel, dan ben je daar misschien rijp voor. En dat is een beetje het probleem in dit land. Wij zijn erg gesteld op onze vrijheid en op onze privacy, en dat is goed. Maar dat is voor deze mensen soms niet goed, want zij zouden soms gebaat zijn bij een min of meer gedwongen opvang. Nou, dat is niet mogelijk. Dus dan is eigenlijk crisisopvang is de tweede beste. Die mensen bevinden zich op straat of in huis in een staat van

verward gedrag, en de beste manier is om ze dan toch wellicht tijdelijk ergens op te vangen en te observeren en hulp te geven. In plaats van ze maar rond te laten dolen in huis of op straat, want ook dat hebben we wel gezien in deze staat. Dus is die zin zou daar crisisopvang een extra voorziening voor kunnen zijn. Ik wilde eigenlijk ... Maar ik zie mevrouw Nijhof ook weer in het beeld springen, dus ik denk dat ze iets wil vragen. U bent niet te verstaan voorzitter.

De voorzitter: Ik ga dat even niet doen, mijnheer Van Verk. Ik ga eerst zorgen dat u samen met mijnheer Burakçin, dat u uw interruptie afmaakt, en dan mag mevrouw Nijhof nog even weer naar u interrumperen.

Mijnheer Van Verk: Oké. Ik weet niet of de heer Burakçin ...

De heer Burakçin: Nou ja, ik kan de heer Van Verk goed volgen. Maar ik denk dat het heel vaak te maken heeft, tegenwoordig zeg maar, met ook inderdaad de weinige plekken voor mensen met een gedwongen opname. En vandaar dat het zeg maar veel lastiger is geworden tegenwoordig om mensen te kunnen opnemen. Dat is denk ik één van de redenen zeg maar waarom het niet lukt. Want de oplossing die u zoekt zeg maar in een crisisopvang, die mensen zijn hulp mijdend, dus die willen helemaal niks. Dus dan wordt het ook heel lastig om die mensen ook daarin te stoppen. Maar goed, ik houd het hierbij, want het wordt een beetje lastige discussie.

De voorzitter: Prima.

Mijnheer Van Verk: Ik deel de opvatting van de heer Burakçin. Alleen ik vind dan, een crisisopvang is second best, of een suboptimale oplossing die zeker niet altijd bijdraagt tot. Voorzitter, ik weet niet of mevrouw Nijhof een vraag heeft?

De voorzitter: Mevrouw Nijhof heeft vast een reactie, en daar hoort ook een vraag bij aan u. Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Nou, ik vind de discussie nogal een rare vorm aannemen. Want specifiek deze groep waarover u het heeft zeg maar, dan gaat het niet over de crisisopvang voor daklozen, maar dan gaat het over de crisisopvang in de GGZ, zeg maar. En daar hebben we het volgens mij vanavond helemaal niet over. Daar zijn natuurlijk allerlei problemen. Er zijn tekorten aan bedden, er zijn problemen met de beoordeling van deze mensen. Want deze mensen moeten beoordeeld worden door een psychiater, zeg maar, en er moet gekeken worden of die dus in aanmerking komen voor zo'n gedwongen plek. Maar volgens mij gaat het niet over deze plekken voor deze doelgroep, vanavond. Specifiek niet.

De heer Van Verk: Wat ik nou zo lastig vind aan deze discussie is dat, we hebben mensen die dak- en thuisloos zijn, maar de meeste mensen zijn dak- en thuisloos met een oorzaak. En die oorzaak is meestal terug te voeren, of die is in veel zaken terug te voeren, maar GGZ-problematiek en verslavingsproblematiek zijn wel elementen die een belangrijke rol spelen bij dak- en thuisloosheid. Net zo goed als economische omstandigheden, schulden. Er zijn veel problemen, maar deze twee zijn nogal prominent

aanwezig en hebben een dusdanige vorm dat zij ook bijdragen aan de overlast in buurten en wijken. Iemand die gescheiden is, ja, die kan wel eens een keer zich heel vervelend voelen en misschien eens een fles drank achter in zijn keel gieten waardoor die wat lawaaiig wordt, maar dat hoeft niet gelijk tot overlast te leiden.

Mevrouw Nijhof: Nee.

De heer Van Verk: Terwijl mensen met de problematiek die ik aangeef, dikwijls dat wel doen, helaas. En daarom hebben we het daar steeds over, omdat dat misschien wel één van de meest pregnante groepen is die aanwezig is binnen deze groep. Dus vandaar dat die discussie helemaal door elkaar loopt met de GGZ-problematiek, met de verslavingszorg en noem maar op. Alleen ja, jammer genoeg zijn een groot aantal ... Of een aantal van die mensen zijn ook gewoon dakloos en leveren een belangrijk deel van het probleem. Als het alleen economische daklozen waren die, zoals we ook weten, in het Kromhout, waar mensen zitten die gewoon 's morgens om 7:00 of 8:00 uur naar hun werk gaan, dan levert dat geen enkel probleem op. Dan zou iedereen zeggen van, ja, het is een wat sobere hotelvoorziening misschien. Maar dat is jammer genoeg niet het geval, of helaas.

Mevrouw Nijhof: Mag ik nog één ding aan mijnheer Van Verk vragen?

De voorzitter: Ja, dat mag.

Mevrouw Nijhof: Want u noemde in het begin van uw pleidooi ook, en specifiek ook, de mensen die gescheiden zijn zeg maar, die een bepaalde doorstart moeten maken. Want we kennen natuurlijk de problematiek van de tijdelijke huisverboden zeg maar, die er gegeven worden op het moment dat, nou ja goed, het escaleert tussen partners en één van de twee moet vertrekken. En meestal is dat dan een man over het algemeen. Want hoe ziet u dat voor zich? Ziet u het zo voor zich dat er in zo'n opvang allemaal mensen door elkaar kunnen zitten? Of moeten die mensen ook gescheiden zitten van elkaar zeg maar, met hun verschillende problematiek? Of zijn er mogelijkheden tot vermenging?

De heer Van Verk: Ik las toevallig één dezer dagen in de krant van initiatieven voor Divorce Houses. Ja, het spijt me voor de term. Of te wel gewoon scheidingshuizen, waarbij mensen die dakloos dreigen te worden als gevolg van een scheiding, en misschien omdat het escaleert. Maar je hebt natuurlijk ook zat mannen die zeggen van nou, meid, blijf jij lekker met de kinderen in het huis wonen, dan ga ik tijdelijk wel ergens anders wonen. Ja, die mensen die zoeken huisvesting en die belanden dan dikwijls bij familie en vrienden. Maar ja, als je daar drie dagen bent, dat is het net zo als bij vis, dan wordt het toch wat onaangenaam. En het zou fijn zijn als je een gewoon ergens een flat hebt waar mensen dan tijdelijk kunnen wonen, die daar ook op ingericht is. Dus een gemeubileerde flat van mijn part waar mensen tijdelijk huisvesting kunnen vinden. Ja, SSF heeft in de aard van de zaak eigenlijk wel die mogelijkheid, maar die is wat dat betreft wat minder makkelijk toegankelijk, want daar heb je hulpverlening bij nodig. En die mensen hebben lang niet altijd hulp nodig. Voor wat betreft de groep die u duidt, ja, dat vind ik wel een aparte groep. Ik weet niet of je die allemaal bij elkaar moet

stoppen. Volgens mij loop je dan ook kans op een feestje, alleen het feestje wat je niet wilt hebben. Dus ik heb er niet een klip-en-klaar antwoord op.

De voorzitter: Oké, ik stel voor om verder te gaan.

De heer Van Verk: Ja, ik wil nog afronden eigenlijk ...

De voorzitter: Nou, er is nog één interruptie van mijnheer Boersma. En dan ga ik er vanuit dat u af kunt ronden. Mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Ja, voorzitter, dank u. Ik was even uit de lucht met mijn internet, dus ik weet niet wat er allemaal precies tussen mevrouw Nijhof en mijnheer Van Verk besproken is. Maar ik wil nog even heel kort doorgaan op dat puntje van die crisisopvang van de heer Van Verk. Want we schieten nu een beetje op de inhoud en de verschillende doelgroepen. Maar ik snap zijn idee. Ik vind het ook best een heel aardige suggestie. Alleen de vraag is eventjes van, op het moment dat ik constateer dat wij met een groep daklozen zitten met verschillende problematiek die we eigenlijk niet kwijt kunnen zeg maar, omdat al die verschillende interne opvangen, of dat nou GGZ is, verslavingszorg of andere vormen, eigenlijk voor een deel opgedoekt zijn en vervangen zijn door ambulante zorg, begeleid wonen. Alleen dat is nog niet helemaal goed van de grond gekomen in een aantal gevallen. Dat hij zegt van, hé, laten we dan zelf eigenlijk, tenminste, begrijp ik, even die crisisopvang organiseren en daar de hulp op zetten. Als ik het goed begrijp. En de vraag is dan eventjes van, vindt de heer Van Verk ook dat we dan eigenlijk als gemeente iets misschien tijdelijk of misschien voor langere tijd moeten creëren in de vorm van een crisisopvang, om te compenseren wat zeg maar een aantal partners heeft wegbezuinigd of een bewuste keus geweest is om dat anders te organiseren? Want ik denk dat dat op zich wel een hele aardige vraag is, of wij dan in het kader van die opvang, of wij dat als gemeente dan op ons gaan nemen en dat geld daarvoor gaan gebruiken wat daar nu dan zeg maar in het fonds zit.

De voorzitter: Ja, volgens mij is uw vraag helder, mijnheer Boersma. Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: U begint met de opmerking of we dat zelf zouden moeten organiseren? Ik weet niet of je dat als gemeente zou moeten doen? Ik vind wel dat de hulpverlening op een ... Als je het doet, dan moet de hulpverlening daar nauw bij betrokken zijn. Maar wat het grootste probleem is, is dat je geen plekken hebt van opvang, van crisisopvang. En eigenlijk is dat gewoon simpel een klein huis met een bed en een bank en een keukentje van mijn part, waar iemand tijdelijk even kan worden opgevangen en waar die adequate begeleiding krijgt. En ik denk dat het allemaal helemaal niet zo ingewikkeld hoeft te zijn. Ja, ik simplificeer het nu ook wel heel erg, besef ik. Maar eigenlijk zou je met de woningcorporaties en met de zorgverleners en de overheid zou je rond de tafel moeten gaan zitten en simpelweg heel praktisch, waar zouden we dat kunnen creëren en wie kan dan wat leveren? En dan zouden we al een hele stap op de goede richting zijn. En ik daag de wethouder, en misschien is hij daar al mee bezig hoor, maar ik daag hem in ieder geval uit om eens een inzicht te geven of ze daarmee bezig zijn, en zo ja, hoever ze daarmee zijn.

De voorzitter: Oké.

De heer Boersma: Misschien één korte opmerking dan, voorzitter. Want ik vind het een heel aantrekkelijke gedachte. En er zijn inmiddels ook steden die dergelijke kleinschalige vormen van opvang realiseren naast zeg maar de daklozenopvang die er is. Dus er zijn voorbeelden op zich.

De heer Van Verk: Ja klopt, dank u. Schiedam er toevallig één van?

De voorzitter: Komt u tot afronding, mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja, twee opmerkingen nog. In één van de moties staat dat de monopolypositie ... Of, in dezelfde motie staat dat de monopolypositie van het Leger des Heils doorbroken zou moeten worden, of doorbroken moet worden. Wij vragen ons af, dat zien we nergens lezen we dat echt terug, hoeverre wat daar de stand van zaken is? Dat is een vraag richting de wethouder? En de tweede is van, we hebben geconstateerd, en dat wilde ik net al in de inleiding of in mijn betoog zeggen, we hebben geconstateerd dat de winteropvang op één van de industrieterreinen is georganiseerd. Ik meen Louterbloemen, maar het zou voor hetzelfde geld een andere kunnen zijn. Maar het is in ieder geval op een industriegebied. En wij vragen ons af of deze opvang niet een wat meer structureel karakter zou kunnen krijgen, waardoor opvang buiten het centrum ook tot de mogelijkheden in deze stad gaat behoren. Ook een vraag voor de wethouder. Voorzitter, ik geloof dat ik zou door mijn vragen en mijn betoog heen ben.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer Van Verk: En ik dank u voor de aandacht.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Verk. Dan gaan we verder met het CDA. Wie mag ik van het CDA het woord geven?

Mevrouw Van der Ham: Ja, dat ben ik.

De voorzitter: Mevrouw Van der Ham, ga uw gang.

Mevrouw Van der Ham: Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: U heeft expliciet gevraagd om burgemeester Kolff ook vanavond bij ons te hebben, dus ik ga er vanuit dat u daar ook echt vragen voor heeft.

Mevrouw Van der Ham: Nee, dat heb ik voor de lol gevraagd.

De voorzitter: Ga uw gang.

Mevrouw Van der Ham: Ja, deze bespreking gaat eigenlijk over een raadsvoorstel, een raadsinformatiebrief over opvang. En de motie, die gaat over plan van aanpak leefbaarheid in de omgeving van de Sint Jorisweg en het Kromhout. Ik zal eerst even ingaan op de opvang, en daarna als laatste stilstaan bij die motie. Ik doe het even per

stuk. De eerste gaat over het raadsvoorstel. In de stukken wordt bij het vaststellen van de visie zelf gewezen op de noodzaak dat de andere gemeenten bijdragen in uitvoering van de visie. En mijn vraag is eigenlijk hetzelfde als de heer Van Verk, wat is de huidige stand van zaken op het punt. In hoeverre dragen de andere gemeenten al bij en hoe wordt hieraan gewerkt in de toekomst? En hoe ziet het college het wegvallen van de extra rijksbijdrage volgend jaar, terwijl de visie loopt tot '20-'25? Over de raadsinformatiebrief punt nummer 5 heb ik geen opmerkingen of vragen. Spring ik even naar nummer 7, pilot actieprogramma dak- en thuisloze jongeren. Daarvan heb ik de vraag, er is een nieuw proces voor de intake en trajecten voor dreigende dak- en thuislozen. En ik vroeg me af, hoe moet ik de rol van de DG&J hierin zien als het gaat over die regievoering? Waren zij voor deze pilot ook al betrokken in dit proces? En zo nee, waarom is er voor deze constructie gekozen? En ik heb een vraag, of opmerking, over de doorstroom naar zelfstandig wonen. Er wordt genoemd dat er voor zeventien mensen die uit de coronaplekken in het hotel komen, via de corporaties een woning is gevonden. En ik zou graag gewoon even ter beeldvorming willen weten van nou, voor hoeveel mensen in die coronaopvang lukt dat dan niet? Om gewoon te weten van nou, wat zegt die zeventien nou? Even kijken, dan de stand van zaken uitvoering visie van opvang naar wonen. In hoeverre ... Oh nee, die politieke vragen staan daarboven. Sorry, mijn woordvoering staat daaronder. Oh, nou die is weggevallen. Goed, in ieder geval, dan ga ik maar even door naar de raadsinformatiebrief over de motie van leefbaarheid. En daarbij is eigenlijk het volgende. In de raadsinformatiebrief wordt voorgesteld om de motie af te voeren, omdat met de raadsinformatiebrief de gevraagde informatie is gegeven. En dan kijk ik naar de vraag die de raad heeft geformuleerd in de motie, en dat is de vraag om een integraal plan van aanpak, terreinen, de leefbaarheid, de veiligheid in het gebied te verbeteren. Met in ieder geval de volgende beleidsgebieden en benodigde acties hiervoor te benoemen. En dan hebben we wijken, wonen, openbare orde, WMO en jeugdzorg genoemd. Maar in de RIB die we nu hebben ontvangen wordt een keurige opsomming gegeven van wat er op het moment al gebeurt aan acties ter verbetering van de leefbaarheid. En daarbij heb ik de volgende opmerking. Want als de aanwijzing als intensieve en integrale aanpak overlast in 2017 het antwoord was geweest qua aanpak, dan hadden we eigenlijk vanaf 2017 al een stevige verbetering moeten zien. Maar het tegendeel is waar. Juist in 2020 is het erg hoog opgelopen en voeren we ook in de gemeenteraad hier in Dordrecht stevige gesprekken over hoe dat daar nu beter moest. De opsomming van integrale interventies en de stappen die in de afgelopen jaren zijn gezet zijn geen plan van aanpak, maar een bevestiging van het huidige beeld. De leefbaarheid in dit gebied staat te zeer onder druk, de opsomming geeft tevens niet het beeld dat de druk in de nabije toekomst af zal nemen. De brief is ook alweer een half jaar oud, en veel is er sindsdien ook niet in de buurt veranderd. Dat werd maar weer bevestigd door een persartikel dat vandaag verscheen in het AD. De achtergrond en omschrijving van het Kromhoutgebied vinden wij verrassend accuraat. Het gebied staat al meerdere jaren onder druk door aanhoudende overlast. En ik citeer letterlijk uit de RIB: het gaat om een kwetsbaar gebied door de aanwezigheid van meerdere voorzieningen, zoals de dag- en nachtopvang van het Leger de Heils, de GGZ instelling Julius, de casino's, coffeeshop, het braakliggend terrein, goedkope supermarkt en het Eritrees inloophuis. Tevens wordt bevestigd in de RIB dat de overlast wordt veroorzaakt door de combinatie van zojuist genoemde voorzieningen of instellingen.

Vervolgens wordt in de aanpak enkel opsomming gegeven van de aanpassingen bij het Leger des Heils, welke zijn ingezet op basis van de vastgestelde visie, en een bevestiging gegeven van het feit dat het zo ontzettend moeilijk is om de harde kern van overlastgevers aan te pakken. Vervolgens staat er een zin in de RIB, desalniettemin gaan we door. Eigenlijk dus op de ingeslagen weg. Maar dat is niet wat gaat leiden tot een doorbraak. De ontwikkeling bij Julius wordt wel genoemd, maar zonder enige tijdlijn en zonder perspectief. Over de casino's, de supermarkt, coffeeshops, het Eritrees opvanghuis en-of de kamerverhuur op de Sint Jorisweg lezen we niets. Hoe kan een integrale aanpak slagen, indien een groot deel van de overlast gevende factoren niet wordt aangepakt? De brede integrale aanpak zou ertoe geleid hebben dat er veel stappen zijn gezet, die ervoor hebben gezorgd dat het toenemende en ervaren overlast is afgenomen. Op basis waarvan trekt het college deze conclusie? Vervolgens wordt er gesteld dat we gestaag doorgaan op de ingezette weg. Dat past zo ontzettend niet bij de oproep die de raad heeft gedaan om met een plan van aanpak te komen om de zwaar onder druk staande leefbaarheid aan te pakken. Portefeuillehouder Kolff zei destijds in de raadsvergadering ook al dat er eigenlijk niets extra's nodig is bovenop alles wat al gebeurt. De raad was dat op dat moment niet met hem eens, maar blijkbaar is hij daar niet van af te brengen. En dus wordt de opvatting van de raad naast zich neergelegd met het verstrekken van deze RIB. De opsomming in de informatiebrief overtuigt ook nu het CDA niet van zijn gelijk. Kortom, we constateren dat er nog steeds grote noodzaak is tot het inzetten van een stevige integrale aanpak in dit gebied. Anders, meer, beter en steviger dan alles dat tot op heden is opgesomd in deze brief. Een integrale aanpak, dus in ieder geval nog steeds ruimtelijke ordening, openbare orde, wijken en zorg.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van der Ham. U heeft geen interrupties, dus uw verhaal was duidelijk. En we wachten dadelijk even af wat de portefeuillehouder daar voor reactie op gaat geven. Dus dan wil ik nu verder gaan met de volgorde zoals we die normaliter gewend zijn. Dus dan vraag ik degene, de afvaardiging, van Beter Voor Dordt. Wie wil daar het woord voeren op dit onderwerp? Mevrouw Nijhof, ga uw gang.

Mevrouw Nijhof: Ja. Dank u wel, voorzitter. Wij zijn heel benieuwd wat de heer Kolff voor antwoorden gaat geven op de vragen die de woordvoerder van het CDA heeft gesteld. Dus wij hebben daar geen toevoeging aan. Wij willen eigenlijk verder ingaan op hetgeen waar mijnheer Van Verk eindigde, en wat ook al is genoemd door onze voorgangers. We zien dat, nou ja, laten we zeggen, er op een bepaalde manier hard gewerkt wordt aan de visie die wij laten we zeggen, vastgesteld hebben. Alleen er zijn een aantal punten waar wij vragen over hebben. Nou, dat is zoals de voorgangers al zeiden, het toegangsproces, waar tot onze zeer grote verbazing de Dienst Gezondheid & Jeugd ineens een behoorlijke grote rol inneemt. Er wordt gesproken in de RIB over dat zij de noodzaak van opvang bepalen. Nou, wij hebben de vraag aan de portefeuillehouder, op welke wijze dit gebeurt? Is dit, laten we zeggen, komt dit tot stand door telefonisch contact of digitaal contact? Of wordt hier een gesprek gevoerd door degene van de Dienst Gezondheid & Jeugd? Op welke manier gebeurt dit? Wij zijn enigszins verbaasd over de rol die zij krijgen, omdat met name de vraagverheldering, dat staat ook in de stukken, gedaan wordt door de wijkteams, en zij vanuit die vraagverheldering het makkelijkst de noodzaak zouden kunnen bepalen. Waarom zo'n

extra laag? Waarom is hier bijvoorbeeld de WMO niet aan zet, omdat de maatschappelijke opvang behoort tot het taakveld van de WMO. Wij vinden, zoals het nu wordt voorgesteld, de toegang een rommelige en bureaucratische indruk maken. De lijnen zijn erg lang, en ook lijkt er nog steeds geen één loket te zijn. Nou, daar willen we graag van de portefeuillehouder antwoord op. Dan is er in de politieke vragen, is er ook een vraag gesteld over dat de raad die wilde ontzettend graag dat er door meerdere partijen zou getriaged worden. En nou ja, ook tot onze verbazing is dat in deze plannen niet het geval. Er zijn wel meerdere aanbieders die nu gecontracteerd zijn om de begeleiding over de groepen uit te voeren. Maar de triage blijft nog steeds, nou, bij het wijkteam liggen, de Dienst Gezondheid & Jeugd en in mindere mate volgens ons de WMO. Dus daar zouden wij echt veel meer duiding op willen hebben. Ten tweede zouden we graag meer aandacht willen voor de posities voor kinderen en jongeren met betrekking tot dreigende situaties van dakloosheid. We vinden dat onvoldoende uit de stukken komen. De kinderombudsman heeft hierover zeer recent al het nodige gezegd, en heeft gemeentes erop gewezen dat zij echt veel meer moeten kijken, met betrekking tot wonen, armoede en zorg, naar het internationale verdrag van de rechten van het kind. Kinderen en jongeren dienen prioriteit te hebben, en mogen geen slachtoffer worden van keuzes van ouders of anderen. Ze hebben recht op onderdak en recht op een bestaan bij hun ouders. En daar zullen gemeentes, laten we zeggen, die zullen dat serieus moeten nemen. Ten opzichte van de planning die er in één van de RIB's staat, hebben wij de volgende vraag. Verloopt die planning wel zoals die hier is aangegeven. En daar hebben we een voorbeeld van. Bijvoorbeeld het stukje bankhoppers en postadressen. Nou, dat lijkt nu goed te lopen. Althans, er is groen licht ... Of er is een groen vakje aan het eind van 2020. In 2021 staat er helemaal niets meer. Erachter staat geschreven dat het eigenlijk een hele simpele situatie is geweest en dat die nu opgelost is. Nou wij weten ook, wij hebben daar in de raad ook meerdere keren over gesproken, dat laten we zeggen, het verkrijgen van een postadres, het je überhaupt ergens aanmelden, waar moet je je aanmelden om een adres te krijgen om een inkomen te krijgen? Dat was in ieder geval een klein jaar geleden nog een bijzonder groot probleem. Dus wij willen graag duiding op, van de portefeuillehouder, of het wel zo is ... Of die planning zoals die hier staat, of die inderdaad zo is. En of er op dit moment daaromheen geen problemen meer zijn. En of hij daar in ieder geval wat op kan duiden, ook qua cijfers, van hoeveel postadressen er op dit moment afgegeven worden? Nou, daarin ... We sluiten ons verder aan bij de vorige woordvoerders als het gaat om, nou ja, de middelen. Nou ja, goed, we begrijpen dat de middelen die er zijn, verdeeld zullen moeten worden over twee jaren, en dat er een eventuele reserve moet worden aangelegd. Maar waar wij ons wel weer zorgen over maken is, wat doen die andere gemeentes nou? En dragen die bij? Welke acties zetten zij in? Want nou goed, zij hebben wat ons betreft ook een taak. Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Nijhof. U heeft geen interrupties, dus we gaan door met de vertegenwoordiger van de VVD. Wie mag ik daarvoor het woord geven?

De heer Van der Net: Dat mag ...

De voorzitter: De heer Van der Net, ga uw gang.

De heer Van der Net:

De voorzitter: Bent u ook nog jarig vandaag, mijnheer Van der Net.

De heer Van der Net: Ja, ja.

De voorzitter: Van harte gefeliciteerd.

De heer Van der Net: Ik heb het groots gevierd, al mijn vrienden zijn langsgekomen, maar dat mag de burgemeester niet weten natuurlijk. Nee hoor, helemaal alleen, voorzitter. Zoals het hoort hè, goede voorbeeld.

De voorzitter: Ga uw gang.

De heer Van der Net: Ja, voorzitter, eventjes met betrekking tot het extra geld. Ik sluit mij gewoon aan bij de heer Van Verk. Eventjes wat uitleg. En ja, het zou kunnen dat we misschien dan één jaar wel heel veel meer geld moeten uitgeven om dingen voor elkaar te krijgen. Dus nou, graag wat dat betreft een uitleg van de wethouder hoe hij dat nu precies ziet. En bij ons ook wel de angst dat het maar tot dit jaar is dat extra geld, en dan is weer de vraag natuurlijk wat we dan in de jaren daarna gaan doen? Dan kunnen we het wel gaan sparen, maar volgens mij hebben we het hard nodig nu. Even kijken. Nou, in ieder geval een pluim richting de wethouder met betrekking tot de winteropvang. Omdat inderdaad nu bij Louterbloemen neer te leggen in overleg met het Leger des Heils. Dat vinden wij een prima keuze, omdat dat in ieder geval wat minder overlast oplevert voor de woonbuurten. Wel nog eventjes even Housing First. Nou, daar staan wij natuurlijk achter. De heer Van Verk heeft het er ook al over gehad. Die mensen moeten eigenlijk zo snel mogelijk ergens een eigen onderkomen hebben. Maar wij vragen wel aandacht ook voor de spreiding daarvan. En wat wij ook al hebben opgemerkt, dat dat niet allemaal in één buurt, bijvoorbeeld in Sterrenburg op de Keplerweg, moet gebeuren. En ja, wij hebben niet voor niks ook opgeroepen om de andere Drechtsteden gemeenten om daar ook opvang te regelen, en huizen. En gelijk aan de heer Van Verk ook richting de wethouder, wat is de stand van zaken? Want ik vind dat het toch nog wel iets te stil blijft naar mijn zin, dat daar toch ook actie wordt ondernomen wat dat betreft. De overlast Kromhout-Kasperspad. Ja, ik ... Mijn collega van het CDA die heeft dat ook al aangegeven, er is een plan van aanpak gevraagd. En wat wij hebben gekregen, tenminste, zo heb ik het wel gewaardeerd, is een opsomming van wat er al gebeurt. En ja, dat is gewoon niet voldoende. En wij zijn toch wel, ja, niet echt heel erg tevreden over dit stuk en over de acties. Als we dat zien in de buurt, vinden wij nog steeds dat daar gewoon veel meer moet gebeuren. Die mensen betalen daar ook belasting, die hebben gewoon recht op veiligheid en een leefbare buurt. En wat we nu weer gelezen hebben en wat ik ook doorkrijg van het actiecomité, dat wil ik gewoon niet hebben in Dordrecht. Ik wil het hier niet hebben in Dubbeldam, waar ik woon, maar ik wil het ook niet hebben in Kromhout-Kasperspad. Dus ik wil gewoon daar antwoord op, waarom krijgen wij als wij om een plan van aanpak vragen, alleen maar een opsomming van wat er al gebeurt. En waarom wordt daar nou niet eens een keertje echt opgetreden. Nou, we hebben het heel kort gehad over eigenlijk de grote overlast, dat dat waarschijnlijk allemaal mensen betreft met allerlei problemen. Vroeger hadden

wij een gesticht of een dollenhuis waar die mensen werden opgesloten, maar tegenwoordig kan dat niet meer. Nou ik ben een liberaal, voorzitter, in hart en nieren. Maar dit zijn mensen die gewoon deze vrijheid niet aankunnen. Daar moet ook landelijk gewoon eens een keer aandacht voor zijn, dat daar gewoon wat meer dwingende wetgeving komt. Maar desalniettemin vind ik gewoon, daar mogen we de buurt, Kromhout-Kasperspad en daar die omgeving, die mogen daar gewoon geen last van hebben. Ik wil ook wel graag vragen ook nog aan de burgemeester hoe dat nou zit in de contacten met het OM. Want ik vind ook dat de ISD maatregelen daar gewoon vaker moeten worden toegepast op sommige mensen die gewoon constant overlast verzaken en allerlei criminele activiteiten hebben. Dus ja, wat ik eigenlijk als einde aan mijn betoog eigenlijk heb gezegd, wij willen actie, actie, actie. De Dordtse VVD is het op dit moment een beetje zat aan het worden dat de buurt daar nog constant overlast ervaart van mensen, en ik wil gewoon dat daar wordt opgetreden. Dat was hem, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van der Net. Dan gaan we verder met de woordvoerder van GroenLinks, ik neem aan de heer Burakçin?

De heer Burakçin: Ja, dat klopt, voorzitter. Ja, voorzitter, er is natuurlijk al een hoop gezegd. Maar ik had nog wel een paar punten die ik wil benoemen. Nou ja, goed, over de eerste politieke vraag, over die extra beschikbare middelen, die vragen die mijn voorgangers hebben gesteld die deel ik. Dus daar zouden we inderdaad ook een antwoord op willen hebben. Waar we nog een opmerking over hebben, over extra ... Over dat ... Ja, over die efficiëntie van die inzet van die middelen, is bijvoorbeeld dat er nu weer om een onderzoek gevraagd wordt over de participatiewet, wat betreft de kostendelersnorm. Ja, dat snap ik niet zo helemaal, voorzitter. Volgens mij zijn er al ontzettend veel onderzoeken gedaan. Een paar maanden geleden nog een onderzoek uitgevoerd in opdracht van de SoZaWe. En daarin staat klip-en-klaar gewoon wat de kostendelersnorm doet en wat voor nadelige gevolgen het heeft zeg maar ten aanzien van dak- of thuisloosheid, met name voor bepaalde groepen zoals de jongeren. Dus ik begrijp eerlijk gezegd dat onderzoek niet ... En daarom zou ik eigenlijk aan de wethouder willen zeggen, ja, voer het gewoon uit zoals staatssecretaris Klijsma dat ook heeft gezegd. Die heeft gewoon de beleidsvrijheid geboden om af te wijken van de regels vanuit de participatiewet. Dus waarom wordt dat niet gewoon uitgevoerd en moeten we dus weer een onderzoek laten verrichten. Dat was in ieder geval over ons ... Tenminste, het eerste punt. Voorzitter, is kijken. Tweede politieke vraag, ja, over ook die veiligheid nu. Ik vind het lastig om daar nu een klip-en-klaar antwoord op te geven, omdat we dus niet beschikken over harde cijfers. Ja, corona heeft natuurlijk ook wel een aardige rol hierin. Maar goed, harde cijfers had ons wel kunnen helpen om dat beter te kunnen duiden. We hebben eerder ook zeg maar, toen we dit eerder bespraken, hebben we gevraagd om een nulmeting. Nou, daar wilde het college niet aan beginnen. Maar dat had ons wel behoorlijk geholpen om nu te zeggen van joh, of we nou vooruit of achteruit zijn gegaan. Dus dat is wel een gemiste kans, vinden wij. Maar desalniettemin, voorzitter, de buurt ervaart natuurlijk nog steeds heel veel overlast. Ja, en ja, daar moeten toch wel stappen in ondernomen worden. Dus de vraag aan het college, wat gaat het college nog ondernemen om dat wel op te lossen. En in dat plan van aanpak, waar we dus inderdaad ... Waar wij dus mede-ingediend hebben die motie. Ja, dat zien

we toch graag terug, in plaats van een raadsinformatiebrief wat we dus nu al doen. Voorzitter, goed, ik houd het eventjes hierbij. Er is al een hoop gezegd, dus dan kom ik misschien later nog terug op andere punten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Burakçin. Dan gaan we door met de vertegenwoordiger van de ChristenUnie/SGP, ik neem aan de heer Boersma?

De heer Boersma: Ja, dat klopt, voorzitter.

De voorzitter: U heeft het woord.

De heer Boersma: Dank u wel. Nou, allereerst, er is heel veel gezegd. En op een aantal punten kan ik me aansluiten bij wat er al gezegd is. Dat gaat over het punt van financiën en met name ook kijken naar de langere termijn, als de rijksbijdrage er niet is. Daarmee sluit ik aan bij de opmerking van de heer Van Verk. Ik had net ook nog even een vraag naar aanleiding van die discussie die al genoemd werd over de Dienst Gezondheid & Jeugd. De vraag is gesteld, waarom de Dienst Gezondheid & Jeugd? Mijn vraag als gevolg daarop is van, los van de vraag of dit dan de juiste geschikte partner zou zijn, hoe verhoudt zich dat, en daar doelde mevrouw Nijhof volgens mij ook al op de rol van de sociale teams die benoemd wordt, met name in de vraagverheldering. Verder sluit ik me graag aan bij de opmerking van de heer Van Verk over die aandacht voor die tussenvoorzieningen. Ik ben heel benieuwd hoe de wethouder daarop gaat reageren. Daarbij wel de opmerking dat uiteindelijk, wat we natuurlijk willen hè, dat is van opvang naar wonen, is dat we mensen uiteindelijk toch zoveel mogelijk weer op een eigen plek in een eigen woning, al dan niet begeleid, willen krijgen. Ik ben het helemaal eens met de pluim die de heer Van der Net uitdeelde, hoe mooi is het als je op je eigen verjaardag een pluim uitdeelt, over de winteropvang. Heel goed dat dat geregeld is op deze locatie. Nog één vraag aan de wethouder, ik las vandaag in de krant dat dat in eerste instantie tien plekken zijn. Maar is daar voldoende ruimte als blijkt dat we meer plekken nodig hebben voor de winteropvang? Want jaarlijks blijkt daar soms toch een behoorlijke druk op te komen staan. Is daar nog voldoende ruimte om dat iets uit te breiden? Verder heb ik nog een paar concrete vraagjes over de stukken die we gekregen hebben. En dat zit ... Eén zit dat op de laatste raadsinformatiebrief die inmiddels natuurlijk alweer een beetje achterhaald is. Want volgens mij is inmiddels de nachtopvang van het Kasperspad, de verbouwing, is afgerond. Ik zag een interview met de manager van het Leger des Heils over de 49 éénpersoons kamers. Nou, mooi dat dat geregeld is. Ik las ook een opmerking dat de overgebleven ruimte van februari benut kan worden voor de werk- en dagbehandeling van de deelnemers. En dan vroeg ik mij even af, zijn dat alleen de mensen die gebruik maken van die 49 kamers? Of zijn dat ook andere mensen die gebruik maken van de dagbehandeling? En hoe verhoudt zich dat dan tot, nou ja, dat die mensen daar dan niet in die 49 kamers blijven, maar na afloop van de dagbehandeling weer de straat op gaan, met het risico dat ze op het Kasperspad of Kromhout blijven hangen. Vragen over de betrokkenheid van de omliggende gemeenten is al gesteld, dus die hoeft ik niet te herhalen. Nog even een opmerking die werd genoemd in de laatste raadsinformatiebrief, dat het initiatief van de rustplek nu ook in Dordrecht is gestart. Particulier initiatief. Ik denk heel mooi dat ook op die manier particuliere initiatieven ontstaan en mensen zorg hebben voor mensen die tijdelijk even een andere huisvesting

of een andere opvang nodig hebben. De laatste vraag, dat heeft te maken met de gebiedsverboden. Ik las in de raadsinformatiebrief van juli, dat vanaf maart dit jaar de gebiedsgeboden niet gehandhaafd worden. Dat had te maken met de coronamaatregelen, en dat de problematiek die daar omheen hing, en dat het ook lastig was. Nou, ik vroeg me wel af of dat inmiddels wel weer gebeurt? Zeker omdat we hier te maken hebben met juist, nou ja, de meest ernstige overlast gevende groep. Die moeilijke groep die ook al genoemd wordt, die ook heel lastig aan te pakken is. Op het moment dat die gebiedsgeboden niet gehandhaafd kunnen worden, ja, hoe zit het dan met die groep? En er wordt ook tegelijkertijd opgemerkt dat de noodmaatregelen corona wel gehandhaafd worden. 1,5 meter, niet meer dan drie personen bij elkaar. Hoe verhoudt zich dat tot die gebiedsverboden, want als je niet meer met drie personen bij elkaar mag, ja, dan denk ik zomaar dat je ook al heel snel bij die groep terecht komt die de gebiedsgeboden overtreedt. En nou ja, het is al genoemd, er waren weer wat berichten vanuit het actiecomité dat het nog steeds niet goed gaat. En ik kreeg ook de indruk dat die zich ook wel zorgen maakt over juist die meest overlast gevende groep. Ik vroeg me alleen even af of de groep die in het krantenartikel vandaag genoemd wordt, of dat ook de groep is die door de burgemeester herkend wordt als de meest overlast gevende groep. Tot zover even, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Boersma. Dan gaan we verder met de vertegenwoordiger van de fractie van de PVV.

Mevrouw Rutten-Alberts: Ja, goedenavond.

De voorzitter: Goedenavond, ga uw gang.

Mevrouw Rutten-Alberts: Het idee van de heer Van Verk voor die tijdelijke opvang, tussenopvang, dat vond ik goed klinken. Het deed mij een beetje denken aan de Short Stay Facility aan de Trompweg, waar je voor een half jaar een kamer kan huren. Het nadeel is dat tegenwoordig met de krapte op de woningmarkt je niet binnen een half jaar weer iets anders hebt gevonden. Het extra geld van het Rijk moeten we zo duurzaam mogelijk natuurlijk gaan inzetten, omdat ik er ook vanuit ga dat dit maar éénmalig is. En qua de opvang bij Kasperspad en omstreken is mijn mening dat verdeel en beheers de overlast de beste oplossing gaat zijn. En de stap van de winteropvang naar industrieterrein Louterbloemen, dat is in ieder geval een goed voorbeeld wat voor mij in de juiste richting gaat. Nou ja, verder is er al heel veel gezegd, dus wilde ik het hierbij laten.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Rutten. Dan gaan we verder met de VSP. Wie mag ik het woord geven?

Mevrouw Striebeck: Ja. Goedenavond, voorzitter, dank u wel.

De voorzitter: Mevrouw Striebeck, ga uw gang.

Mevrouw Striebeck: Dank u wel. Er is al veel gezegd. Ook is er een ... Ook willen we naast de jongeren een groeiende groep ouderen benoemen die door verlies van werk

hypotheekschuld krijgen en dakloos worden. Wat kunnen we voor deze mensen doen? De VSP heeft wat betreft de Sint Jorisweg-Kromhout de raadsbrief van juli gelezen over het plan van aanpak van de leefbaarheid in de buurt. Daar lezen we dat op het gebied van overlast successen worden geboekt met de inperking hiervan, maar dat staat haaks op de berichten die wij met grote regelmaat van de omwonenden horen. De VSP is met grote regelmaat te vinden in het gebied van de Sint Jorisweg, Kromhout, Vrieseweg, en constateren daar zeer regelmatig overlast gevende personen, politie aanwezig in deze omgeving. Tevens lezen we dat de vuilniscontainers overvol zijn, dat het afval door cliënten van het Leger des Heils naast de containers wordt geplaatst, zodat het huisvuil zich opstapelt. Dat is zeer ongewenst. Hoe verhoudt zich dat met de successen die genoemd worden in de raadsinformatiebrief, en hoe gaan wij dit aanpakken? Tot zover, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Striebeck. Nou, dan hebben we alle fracties gehad die vanavond aanwezig zijn. We hebben, zoals bij het begin aangegeven, hebben we drie portefeuillehouders. We hebben de heer Stam voor wat betreft de leefbaarheid, we hebben de heer Heijhoop voor wat betreft alles rondom de opvang, en burgemeester Kolff voor wat betreft alles rondom veiligheid, openbare orde. En ik wil graag starten met het woord te geven aan onze burgemeester. Er zijn heel veel opmerkingen gemaakt, eigenlijk wel breed gedragen, over de raadsinformatiebrief, als antwoord op motie 7. En daarnaast zijn er nog andere opmerkingen gemaakt, maar ik denk dat u ook mee geschreven heeft. En ik geef u het woord, burgemeester.

Burgemeester Kolff: Ja. Hartelijk dank, voorzitter. Enerzijds heel goed om natuurlijk nu vanavond in deze commissie te zijn. Mooi om ook een keer mijn gezicht te kunnen laten zien in de commissie sociaal. Tegelijkertijd is dit natuurlijk ook, en zeker voor wat betreft openbare orde en veiligheid, een thema wat in de commissie bestuur en middelen ook aan de orde komt. Maar ik begrijp ook uw wens om dat integraal te kunnen bespreken, dus dat doen we bij dezen. En vandaar ook dat we hier met drie portefeuillehouders zijn. Ja, er is natuurlijk destijds gevraagd om een plan van aanpak. En ik heb eigenlijk bij, toen die vraag werd gesteld en de motie uiteindelijk ook ter sprake kwam, daarop geantwoord dat we natuurlijk al jarenlang bezig zijn in het gebied. En dat er al flink wat inzet wordt gepleegd, en dat een deel van die inzet ook zeker moet worden gecontinueerd om het in ieder geval niet erger te maken dan het op dit moment is. En dat er ook intensivering van sommige thema's nodig is om de situatie daar te verbeteren. Ik wil wel meteen ook daar een stuk realisme in brengen. Zolang daar bepaalde instellingen zitten, mensen rond die instellingen ook moeilijk aanspreekbaar zijn daarop, weliswaar overlast veroorzaken, maar niet direct strafbare feiten begaan. Ik hoorde de VVD al praten over de ISD maatregel. Ja, daar moet je echt vijf strafbare feiten hebben begaan, waarvan eentje zeer recentelijk, voordat je daarvoor in aanmerking komt. Er zal daar toch ook altijd enige vorm van overlast blijven. We hebben te maken met een, en dat heeft u vanavond in uw commissie ook allemaal eigenlijk wel benoemd, te maken met soms zeer lastige doelgroep. En de doelgroepen die zeer hardnekkig zijn in het veroorzaken van overlast, dat betreft een groep Polen, Somaliërs en Antillianen die eigenlijk zich van heel weinig aantrekken. Met wie het heel lastig communiceren is, die veel te dealen hebben met alcoholmisbruik, en waar heel

lastig vat op te krijgen is. En daar hebben we van allerlei maatregelen al voor getroffen, en die moeten we ook de komende tijd blijven treffen. Dan heb je het over dat samenscholingsverbod, je hebt het over gebiedsverboden. ChristenUnie/SGP raakte dat thema gebiedsverboden ook even aan. Dat heeft door corona even een dip gekend, maar in de loop van 2020 zijn we daar ook weer mee verder gegaan. Er zijn er drie opgelegd. En die effecten van die gebiedsverboden zullen hopelijk ook de komende maanden zichtbaar worden. Het is ook niet zo, zoals mevrouw Van der Ham suggereert, dat we vanaf 2017 al precies hetzelfde doen. Er is ook echt geïntensiveerd. We hebben een cameratoezicht hebben we verstevigd. Van drie tijdelijke mobiele camera's, zeer recent overgestapt naar vijf vaste camera's. Maar ik moet ook meteen daarbij zeggen dat de aanpak van corona, ja, dat gebeurt voor een deel ook door dezelfde mensen als die daar moeten handhaven, politie en handhaving, dat die aanpak van corona natuurlijk ook wel eigenlijk in de hele stad roet in het eten heeft gegooid voor wat betreft de integrale veiligheidsplannen die voor de hele stad gelden. Ik heb ook kennis genomen van het artikel ...

De voorzitter: Burgemeester, voordat u verder gaat, u krijgt een interruptie van de heer Van der Net.

De heer Van der Net: Dank u, voorzitter. Ja, ik hoor het de burgemeester zeggen, en het is moeilijk. Ja, ik ben de laatste om dat te ontkennen dat het moeilijk is. Maar wat kunt u nu de burgers die daar wonen en die overlast toch constant ervaren nu beloven? Dat is mijn punt. En die mensen die zien wel dat er wel wat gebeurt, maar aan de andere kant zien we ook gewoon dat er constant toch overlast is die ik zelf hier in mijn buurt niet wil hebben. En dan is dus tuurlijk de volgende vraag, en als het niet in uw macht ligt, misschien dan in Den Haag qua wetgeving, maar begrijpt u de zorgen toch van die mensen die daar toch constant die last ervaren? En dat u dan aangeeft, ja, het is moeilijk. Ik zou daar als burger als ik daar zou wonen, zou ik daar geen genoeg mee nemen, voorzitter, richting de burgemeester. Dus ...

De voorzitter: Nou, laten we eens horen wat de burgemeester daarvan vindt.

Burgemeester Kolff: Nou, in reactie op de heer Van der Net, ik denk dat het is goed is als we met het hele college en met de hele raad ook onder ogen zien dat we hier wel realistisch in moeten zijn. We kunnen niet met één druk op de knop de situatie daar drastisch veranderen. Dat is een proces van jaren en jaren, daar helpt bijvoorbeeld het verspreiden van de opvang van moeilijke doelgroepen over de stad enorm bij. Daar helpt ook bij als we op een gegeven moment al onze mensen die we nu moeten inzetten in de handhaving van coronamaatregelen, ook weer zoveel mogelijk beschikbaar hebben voor kwetsbare wijken in onze stad, waar deze wijk er zeker ook eentje van is. Maar ja, ik kan uiteindelijk ook eigenlijk alleen maar roeien met de riemen die ik heb, en dat doen we zo goed mogelijk. We doen wat we kunnen, we zetten daar ook echt veel meer op in dan de afgelopen jaren is gebeurd. Maar de effecten daarvan zijn ook niet binnen een week of binnen een maand zichtbaar, dat heeft tijd nodig. Er komt een raadsinformatiebrief nog uw kant op met weer een nieuwe stand van zaken. Ik heb de fractie van GroenLinks ook horen vragen naar een nulmeting. Nou, die is wel degelijk verricht voor zover mogelijk. En dan is het ook belangrijk om de eerstvolgende RIB weer

af te wachten, om te zien wat het verschil is met die nulmeting. Maar daaruit blijkt ook dat een deel van de inwoners in ieder geval wel degelijk verbetering ervaart op het gebied van veiligheid en overlast. Maar nogmaals, laten we met elkaar wel ... laten we in elk geval niet de indruk wekken dat dit simpel is, dat dit makkelijk op te lossen is met een druk op de knop of een bepaalde maatregel. Er is een set van maatregelen die we jarenlang zullen moeten volhouden en waar allerlei disciplines en portefeuilles ook door elkaar lopen. Investerings vanuit de raad ook in bepaalde opvangvoorzieningen die nodig zijn. En dan komen we uiteindelijk tot de situatie die misschien voor iedereen acceptabel is en gewenst is.

De voorzitter: Burgemeester, u krijgt nog een interruptie van de heer Van Verk, en daarna nog van mevrouw Van der Ham.

De heer Van Verk: Ja, voorzitter, het betoog van de burgemeester, waarin hij realisme bepleit en vaststelt dat het allemaal niet simpel is. Nou ja, burgemeester, ik kan u vertellen dat het leven niet simpel is. En dan tot het realismegebied te zeggen dat sommige oplossingen moeilijk zijn, maar daarom niet onmogelijk. Want wat ik toch een beetje hoor is een beetje houding van ja, nou ja, het zijn nou eenmaal moeilijke mensen. Ze luisteren niet goed, en noem maar op. Een weinig proactieve houding. Het plan van aanpak wat de raad voor ogen had, en ik meen dat het zelfs raadsbreed is vastgesteld, daar worden een vijf- of zestal elementen genoemd, mevrouw Van der Ham heeft ze net nog eens opgelepeld, waarbij je zou kunnen zeggen, wat zouden die diensten, wat zouden die kunnen bijdragen aan het verbeteren van de leefbaarheid in de buurt. En dat hoeft niet altijd op repressie te zitten. Wanneer je bijvoorbeeld, en ik geef maar een simpel voorbeeld, het onderdeel wonen eruit licht, dan zou je kunnen zeggen, welke diensten zou de corporatie daar, zijnde Trivire, welke zouden die kunnen leveren om de leefbaarheid te verbeteren? En hoe zouden zij bij de woningtoewijzing te werk kunnen gaan om bepaalde doelgroepen juist te versterken, dan wel andere doelgroepen wat minder prominent aanwezig te laten ... Dat zijn soms simpele oplossingen voor ingewikkelde problemen die ook gewoon tot de realiteit behoren. Daarnaast denk ik dat een collega Aboutaleb in Rotterdam u vast en zeker wel kan informeren over de werkwijze in Rotterdam, die soms fors sterker is dan in het Dordtse, met de Rotterdamwet in de hand. Waarin ook een integrale aanpak wordt uitgevoerd die breder gaat als alleen maar repressie en surveillance en cameratoezicht. En wellicht dat dat mogelijkheden zijn die op dit kleine gebied van toepassing kunnen zijn gedurende een bepaalde tijd die resultaten op kunnen leveren. En tot slot, voorzitter, ik hoor de heer Kolff zeggen van, ja, er zijn mensen die willen niet willen luisteren. Nou ben ik niet de man van de harde repressie, maar wie niet horen wil, moet wel gaan voelen. En zero tolerance beleid ten aanzien van groepen die dus het verrekken om goed te luisteren en gewoon te doen wat hen wordt gevraagd. Ja, daar moet je dan maar soms wat harder tegen optreden. Want nogmaals, wie niet horen wil, moet maar gaan voelen.

De voorzitter: Nou, u heeft volgens mij niet een echte vraag gesteld. Maar u wilt daar graag een ...

Burgemeester Kolff: Nee, maar ik begrijp ...

De voorzitter: Ja.

De heer Van Verk: De vraag is ei...

Burgemeester Kolff: Ik begrijp het wel hoor. Even nog ... Ik begrijp de heer Van Verk wel. Ik zal ... De vraag is eigenlijk tweeledig. Enerzijds in dat integrale plan van aanpak wat gewenst is, zou ook een creatievere oplossing denkbaar kunnen zijn, zegt de heer Van Verk. En hij zegt tegelijkertijd, voor groepen die niet willen luisteren, dan moet u maar voelen. Ja kijk, ook dan geldt nog steeds, zeg ik ook tegen de heer Van Verk, voor dat laatste, dat we wel te maken hebben met de Nederlandse wet- en regelgeving, met het OM die uiteindelijk verantwoordelijk is of iemand vervolgd wordt en met een rechter die uiteindelijk verantwoordelijk is of iemand veroordeeld wordt. Ik heb echt de hele instrumentenkist die we hebben in Dordrecht, en die we hebben als burgemeester om veiligheid en openbare orde zoveel mogelijk te garanderen, op dit gebied leeg getrokken. Dan moet u dus denken aan samenscholingsverboden, gebiedsverboden, cameratoezicht, inzet van handhaving en politie. En dat gebeurt op grote schaal in dit gebied. Ik durf ook wel te beloven, want ik wil echt voorzichtig zijn met het doen van beloftes. Juist omdat je als overheid het doen van loze beloftes richting inwoners die ontevreden zijn, dat werkt uiteindelijk alleen maar extra wrevel op. Dus ik wil ook gewoon een realistisch beeld schetsen. Maar de aanpak zoals die in Rotterdam in bepaalde wijken gebeurt, die is echt te vergelijken met de aanpak zoals we die hebben in deze wijk. Maar zolang hier bepaalde voorzieningen zitten die ook mensen aantrekken die dit gedrag vertonen, zullen we ook te maken blijven houden met vormen van overlast. En waar je ook mee te maken hebt, is dat de interpretatie van sommige buurtbewoners daar ook ongelooflijk in verschilt. De ene buurtbewoner vindt dat acceptabel, de andere zegt ik wil en kan hier niet aan wennen. Nou, dat is ook iets waar we mee te maken hebben. Dat zagen we vandaag ook weer in dat krantenartikel terug. Ik blijf me in ieder geval tot op het bot inzetten voor het veiliger krijgen van deze wijk. Alleen dat is een kwestie van hele lange adem, van het volhouden van de maatregelen die we hebben ingezet, het goed toepassen daarvan, het inzetten van de juiste diensten en ook inderdaad, zoals gesuggereerd werd door de VVD, in overleg treden, als dat ook maar enigszins kan, met het Openbaar Ministerie, om bepaalde overlastgevers wat langduriger uit de wijk te kunnen weren. Overigens zit er ook nog een deel bij van mensen die overlast veroorzaken waar projecten lopen om ze niet langer in Nederland te laten hebben. En nou ja, die trajecten daar ga ik uiteindelijk ook niet over. Maar dat zijn ook diensten van het Rijk, zoals u weet, die zich daarmee bezig houden, als mensen hier niet legaal verblijven. Nou, alles wordt hier aangewend om dit zo goed mogelijk te doen. Maar dit blijft een hardnekkige en ingewikkelde kwestie. Ik hoorde een aantal van u ook spreken over ruimtelijke ordening en wonen en dergelijke. Ja, dat heeft natuurlijk ook allemaal betrekking op deze situatie. Maar ik voel me eerlijk gezegd als burgemeester niet al te vrij om daar wat over te zeggen, want dan ga ik echt wethouders in de wielen rijden, dat zou ik volgens mij niet moeten doen. En ik hoorde ook een aantal van u nog, of in elk geval het CDA, spreken over een aantal voorzieningen in de buurt die ook soms voor overlast zorgen. Supermarkt, casino, coffeeshops. Ja, dat zijn toch ook voorzieningen die daar gevestigd zitten. Bijvoorbeeld ten aanzien van het casino kan ik zeggen dat wij in Dordrecht aan het werken zijn aan een speelautomatenbeleid waarbij

daar mogelijk wat kan veranderen. Maar ook daarvoor geldt dat dat niet iets is wat volgende maand geregeld is. Dat zijn allemaal kwesties van lange adem en waar we met elkaar moeten volhouden. Daar wilde ik het eigenlijk eventjes bij laten. En volgens mij gaat wethouder Stam straks nog wel even iets zeggen over de leefbaarheid in de wijk. Je ziet natuurlijk nauwe raakvlakken met veiligheid, en dat gaat dan bijvoorbeeld ook over dat huisvuil, et cetera.

De voorzitter: Ja. Ik zie mijnheer Van Verk en ik zie mevrouw Nijhof in beeld. Maar ik wilde toch eerst echt mevrouw Van der Ham het woord geven.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Dat die aanwijzing als aandachtsgebied voor handhaving in 2017 is gedaan, dat begrijpt iedereen. En dat het niet makkelijk is, dat begrijpt ook iedereen. Maar deze verdient het toch wel dat wij niet zeggen, het is moeilijk en we moeten volhouden. Deze buurt verdient een plan van aanpak waarin wij opschrijven wat wij de komende jaren gaan doen om het beter te maken. En precies de laatste wat eigenlijk de portefeuillehouder aangeeft, zo'n plan van, mogelijk kunnen we iets met het casino, dat is nou precies wat ik verwacht bij zo'n plan van aanpak. Waarin je zegt van nou, we hebben al die factoren, en in plaats van dat we het alleen maar hebben over de overlast gevende aanpak op straat, wat misschien ook best wel zwaarder, wat heftiger mag, of wat meer op de Rotterdamse manier, ik weet het niet. Maar er is zoveel meer in die wijk aan de hand. En waarom krijgen we dan een raadsinformatiebrief van alles wat er nu gebeurt, zonder al te veel samenhang, en eigenlijk maar heel weinig blik op de toekomst. Ik denk dat die wijk, die wijk verdient meer. En de problematiek vereist ook meer dan nu. En is dan het antwoord van de portefeuillehouder op dit moment, ja, ik doe eigenlijk al alles wat ik kan, ik kan niet meer, we zitten de rit maar uit. Ik vind dat moeilijk.

Burgemeester Kolff: Ik vind dat woorden, voorzitter, die nu door mevrouw Van der Ham zelf worden gebezigd. We hebben de afgelopen jaren middelen en maatregelen ingezet die steeds verder worden opgevoerd. We hebben ... Ik heb al daar een aantal dingen over toegelicht. Ik heb ook gezegd dat we in de loop van 2020 weer zijn begonnen met gebiedsverboden. Ik heb gesproken over het cameratoezicht wat structureel is gemaakt en is uitgebreid. Ik heb ook gezegd dat het in tijden van corona, en ik hoop echt dat daar begrip voor bestaat in deze gemeenteraad, dat die urgentie van corona tussen de oren zit, ook gezien hetgeen ik aan het begin van deze vergadering ook heb gezegd, dat dat toch even voor een dip heeft gezorgd in alle inzet van hulpdiensten, omdat die elders urgent nodig waren. Maar dat we dat, zodra dat kan, ook weer gaan opvoeren. Zaken als bijvoorbeeld de Rotterdamwet, zoals die wordt genoemd, die hanteren wij ook, met selectieve woningtoewijzing op kwetsbare straten in de stad. En ook de Wet aanpak woonoverlast hanteren we door middel van gedragsaanwijzing. Dus er gebeurt echt ongelooflijk veel. Ik heb dat ook toen de motie ter sprake kwam aan de orde gesteld. Ik heb gezegd, er gebeurt heel veel en dat is een kwestie van lange adem, volhouden, kleine verbeteringen. En natuurlijk kan het ook van invloed zijn als er bepaalde instellingen daar zitten en die worden verplaatst of verspreid over de stad, dat daar een forsere stap in wordt gezet in de tussentijd. Nou, ik ... En mevrouw Van der Ham zegt ook, de portefeuillehouder. Ja, dat is natuurlijk iets wat veel breder ligt, waar

ook wethouder Heijkoop zeer bij betrokken is, waar de overige wethouders bij betrokken zijn voor wat betreft RO en leefbaarheid. Dus die moeten daar ook zeker het hunne over zeggen. Maar wij werken daar in ieder geval fors aan in dit gebied. En ik hecht er ook aan dat we dan met elkaar, ook is nu nog geen gelegenheid om iets te vieren hoor, maar dat we wel met elkaar zien dat er ook inwoners zijn, een deel van de inwoners zijn, daar wordt u binnenkort over geïnformeerd, die daadwerkelijk zeggen, wij ervaren dat die veiligheid toeneemt en dat de overlast in dit gebied afneemt. En dat is wat mij betreft echt nog niet genoeg. We kunnen zeker nog niet op onze lauweren rusten. Hier moet de komende jaren volle aandacht erop blijven. Maar ik wil ook echt niet de belofte doen dat dit volgende maand of over twee of drie maanden aanzienlijk beter is. Die belofte zou onrealistisch zijn, die zou ik niet waar kunnen maken, en dat doe ik ook dus gewoon niet.

Mevrouw Van der Ham: Mag ik daar nog op reageren, voorzitter?

De voorzitter: Ja, dat mag.

Mevrouw Van der Ham: Ja, en de heer Kolff geeft aan dat ik zelf woorden bedenken. Maar het volhouden en dat het moeilijk is en dat alles al gedaan wordt, heb ik echt niet zelf bedacht, dat heeft hij zelf verwoord eerder. En precies wat u nu ook weer aangeeft, die selectieve woningtoewijzing bijvoorbeeld, dat is nou zo iets wat ik verwacht terug te zien in dat plan van aanpak. We gaan de komende 5 jaar deze acties uitvoeren en die gaan leiden tot verbetering. Maar er is nu geen samenhang. We krijgen een raadsinformatiebrief met een opsomming van wat er al gebeurt, de samenhang is ver te zoeken. En dat geeft geen vertrouwen richting de toekomst van, we zijn er ook echt mee bezig en we gaan daar en daar naartoe. Het lijkt veel meer op van, nou we proberen het in de hand te houden. En ik zeg niet dat dat zo is, ik zeg alleen dat dat wel de indruk is die we krijgen op basis van de raadsinformatiebrief. En als wij zien wat wij als raad gevraagd hebben, is het een aanpak, een integrale aanpak, dus over alle leden van het college heen, richting dat betere leefbaarheid in die wijk. En dat vraagt gewoon wel even wat meer dan alleen maar zeggen maar zeggen, we hebben in 2017 iets ingezet.

Burgemeester Kolff: Dat begrijp ik, maar ...

De voorzitter: De burgemeester, mevrouw Van Dam.

Burgemeester Kolff: Dat begrijp ik. Maar dan zou ik ook zeggen, de wethouder leefbaarheid is tevens wethouder wonen, laat hem daar zo meteen ook iets over zeggen. En als u zegt, ik wil een stuk papier waarop staat, waar al dit soort thema's op staan, dan kunnen we dat produceren. Maar uiteindelijk zijn die inwoners van deze wijk het meest geholpen bij actie. En ik hoorde ook één van u ook dat woord noemen. En actie is dat wat we aan het doen zijn in dat gebied. Alleen nogmaals, ik wil ook niet de indruk wekken dat die actie volgende week meteen resultaat boekt.

De voorzitter: Oké, dan zag ik de heer Burakçin, die had ook nog een interruptie.

De heer Burakçin: Ja, voorzitter, dank. Ja, voorzitter, even over die nulmeting. Het was me even ontgaan inderdaad dat we daar eerder cijfers over hebben gekregen. Dus dat klopt inderdaad. Maar de burgemeester die geeft aan dat er binnenkort weer cijfers komt, en wanneer kunnen we die verwachten? Dat is mijn eerste vraag. En hij heeft het ook gehad over het cameratoezicht. Ik mag aannemen dat dat live bekeken wordt. En de vraag is, vindt er ook meteen opvolging plaats vanuit de politie? Want dat kan natuurlijk wel enorm meehelpen.

Burgemeester Kolff: Ja, dank. Ten aanzien van die laatste vraag geldt dat er voor een deel live wordt meegekeken en voor een deel teruggekeken kan worden. Als er live gekeken wordt en er wordt iets geconstateerd wat niet kan, dan wordt daar natuurlijk opvolging aan gegeven. Daarmee geldt natuurlijk wel, en dat weet de heer Burakçin denk ik als geen ander, dat het afhankelijk is van wat er op dat moment ook elders in de stad speelt. Want ja, we hebben meer wijken in deze stad die veilig en leefbaar moeten zijn, en er wordt aan dat soort meldingen prioriteit toegekend. Dus dat is een kwestie van schaarste verdeling. Maar zodra daar iets zichtbaar is wat niet kan en er zijn agenten in de buurt, dan wordt daar zeker ook tegen opgetreden.

De voorzitter: Oké. De heer Van Verk zegt, vergeet je mij niet? Ik vergeet de heer Van Verk eigenlijk nooit. Mijnheer Burakçin die mag nog één reactie, maar na u krijgt mevrouw Nijhof het woord. Dan weet mijnheer Van Verk dat alvast, en daarna kom ik bij hem.

De heer Van Verk: Ik zie het, dank je.

De heer Burakçin: Voorzitter, over die cijfers. Volgens mij heb ik daar geen antwoord op gekregen, wanneer we die cijfers krijgen.

Burgemeester Kolff: Ja, ik heb het volgens mij eerder al gezegd, die komen bij mijn weten, maar ik denk dat wethouder Heijkoop daar meer over kan zeggen, want daar komt een integrale, dat is een modewoord, er komt een integrale raadsinformatiebrief uw kant op. En volgens mij staat daar ook het nodige in over die cijfers. Als ik het goed heb wordt die volgende week in het college vastgesteld en komt hij daarna uw kant op. Maar ik laat dat even aan wethouder Heijkoop voor het honderd procent juiste antwoord.

De heer Burakçin: Ja, dank u.

De voorzitter: Mevrouw Nijhof.

Mevrouw Nijhof: Ja. Nou ja, zo naar de discussie luisterend, vraag ik mij af, portefeuillehouder, of er bijvoorbeeld geen taskforce ingezet zou kunnen worden op die specifieke extra overlast gevende groep. Want die is volgens mij, voor zover wij dat ook al die jaren horen, eigenlijk helemaal niet zo heel erg groot, maar die is wel het hardnekkigst. En ik weet dat er in verschillende gemeenten voorbeelden zijn van taskforces die specifiek ingezet worden op, nou ja, laten we zeggen groepen waar data verzameld worden en waar vervolgens vanuit de veiligheidskamer in samenwerking met het OM en ook met instellingen, gekeken wordt naar, laten we zeggen, een soort van

individuele aanpak, en een groeps, maar dan ook individuele aanpak van deze groep, om uiteindelijk die overlast te laten stoppen. Dus ik zou daar graag een reactie op willen om te kijken of dat wellicht een idee is om ook portefeuille breed, en daar bedoel ik ook de portefeuillehouder leefbaarheid en ook de portefeuillehouder zorg, die daar een rol in zouden kunnen spelen. Omdat we volgens mij al jaren praten over, nou ja, laten we zeggen, dezelfde overlastgevers die iedere keer weer, nou ja goed, voor de meeste problemen in de buurt zorgen.

De voorzitter: De burgemeester.

Burgemeester Kolff: Ja, dank. Ja, ook het fenomeen taskforce is natuurlijk maar net welke definitie je daar vervolgens aan geeft en wat je daar voor invulling aan geeft. Maar we hebben in ieder geval een interventieteam wat met deze mensen bezig is. En dat is een team wat inderdaad integraal naar deze problematiek kijkt. Als het gaat om mensen die hulp nodig hebben, dan wordt dat ook verleend. Als het gaat om mensen die naar werk of onderwijs begeleid moeten worden, dan wordt dat geregeld. Tegelijkertijd zit daar ook een hele repressieve kant aan, en kan het zijn dat in samenspraak met het OM, met de politie, er hele andere maatregelen nodig zijn. Maar dat interventieteam, die individuele aanpak die we hebben vanuit dat interventieteam met de kerngroep, die is al actief op deze ploeg, op deze groep mensen. Maar nog lang niet altijd met het gewenste resultaat.

Mevrouw Nijhof: Hoe lang is deze groep actief dan, als ik dat vragen mag, dat interventieteam? Weet u dat?

Burgemeester Kolff: Even kijken hoor. Ik zit een beetje te puzzelen tussen twee apparaten om mijn informatie ...

Mevrouw Nijhof: Ja, we hebben allemaal dat probleem.

Burgemeester Kolff: Ik heb dat niet meteen paraat. Maar als u daar graag antwoord op wilt, dan kan ik zorgen dat we dat nog verstrekken.

Mevrouw Nijhof: Oké, daar zou ik graag antwoord op willen. Ja.

De voorzitter: Oké, dan ga ik door naar de heer Van Verk.

De heer Van Verk: Ja, voorzitter, ik was een kwartier geleden ongeveer enigszins verbaasd over de opmerking van de portefeuillehouder, van de burgemeester, over van ja, dan gaat ik andere wethouders misschien wel voor de voeten lopen. Dan zou ik denken ... In dit kader zou ik zo denken van, nou ja, so what. Want er is gevraagd om een integraal, prachtig modewoord zegt de burgemeester terecht, maar integraal is voor mij een allesomvattend plan van aanpak om de problemen in die buurt op te lossen. En dan dreigt u bijna met een stuk papier, want zo komt het in ieder geval bij mij over. Maar dat stuk papier willen we inderdaad hebben. We willen een probleemanalyse hebben van die wijk, we willen weten wat daaraan gebeurd wordt en welke doelen daarbij gesteld worden en wat de resultaten zijn. Dus probleem, actie, doel en resultaat.

Hoeft geen roman te worden, dat alsjeblieft niet. Gewoon in een Excelbestand een aantal actiepunten waarbij u de problemen in die buurt aanpakt. Waarom willen we dat zo graag hebben? Om te kijken of de integraliteit er inderdaad is. Maar los daarvan is het voor de burgers die daar wonen, wekt dat het vertrouwen dat er inderdaad dingen gebeuren. Ja, als u het papier alleen maar schrijft voor het papier, dan kunt u het net zo goed nalaten. Maar als u de acties die u daar beschrijft ook daadwerkelijk onderneemt en de resultaten kan laten zien, dan geeft dat de mensen in de buurt, maar ook de mensen in de raad wellicht, het gevoel te krijgen dat daar inderdaad doelgerichte samenhangende acties worden ondernomen. En als ik heel eerlijk ben, krijg ik nu het gevoel dat het allemaal wat, ja, fatalistisch, passief wordt neergezet. Zo van, ja, ze zijn er eenmaal dit, en er zijn ... Kom op, pak aan en geef één keer een papier en vink de acties af, zodat iedereen ziet wat er gebeurt.

De voorzitter: De burgemeester.

Burgemeester Kolff: Ja, dank. Nee kijk, laat me duidelijk zijn, als de commissie of de raad behoefte heeft aan een ander document dan er nu ligt, dan moeten wij dat natuurlijk opleveren hè. Laat ik daar meteen duidelijk over zijn. Maar als ik denk ik de heer Van Verk hoor zeggen, kom op, pak aan, in actie, et cetera. Dan denk ik, ja, dat doet echt geen recht aan alle inzet die gepleegd wordt, want ik zou toch echt wel, laat ik het zo zeggen, ik zou het eigenlijk niet willen weten hoe het er daar aan toe zou gaan als we die inzet niet zouden plegen. We moeten met elkaar ook realistisch zijn, dat in een stad van onze omvang, met voorzieningen die wij hebben met inwoners die in dat soort problemen zitten. Of met mensen die hier verblijven en die in dat soort omstandigheden verkeren, die zich zo gedragen waar ons rechtssysteem landelijk, zeg ik dan ook maar even, niet altijd tegen opgewassen is. Ja, we moeten die realiteit ook onder ogen zien, ik kan dat niet met een druk ... Ik houd er gewoon niet van om loze beloftes te doen. Ik vind het belangrijk dat we laten zien wat we doen, dat we dat inzichtelijk maken. Dat we ook aangeven dat we daar waar mogelijk we dat nog intensiveren. En dat we inderdaad ook slimme verbindingen maken tussen de portefeuilleonderdelen, als je het even vanuit de politieke context bekijkt. Dus daar kunnen we altijd nog weer net een stapje extra in zetten. Op een gegeven moment gaat dat misschien ook middelen vragen waar u als raad dan de portemonnee zal moeten trekken, zeg ik dan gelijk ook maar eventjes. En ik sta ook open voor suggesties vanuit uw raad om dingen te doen die we nog niet doen. Maar die heb ik eerlijk gezegd vanavond in dit overleg nog niet gehoord.

De heer Van Verk: Voorzitter, als ik even mag reageren. Ik zeg niet dat er geen actie wordt ondernomen. Maar het krantenartikel vanochtend in De Dordtenaar geeft aan dat de burgers daar in ieder geval het gevoel hebben dat die actie onvoldoende is.

Burgemeester Kolff: Ja, maar ...

De heer Van Verk: Ja, en dan kunt u zeggen, ja maar dat is de mening van een aantal burgers. Dadelijk uit de rapportage blijkt het ook. Het feit dat een aantal mensen dat zodanig ervaren, zou voldoende moeten zijn om die actie zichtbaarder te maken en een plan van aanpak te hebben waar je van kunt zeggen, kijk, die zaken daar kunt u ons op

afrekenen. Dat gebeurt nu niet. En als u zegt van, ja, als de raad dat zo graag wilt. Ja, de raad die wilt dat, want die heeft dat namelijk in juli per motie uitgesproken. Dus ik begrijp niet waarom dat er nog niet ligt.

De voorzitter: Nou, nog één keer de burgemeester op dit punt.

Burgemeester Kolff: Voorzitter, voor de duidelijkheid. Ik heb toen die motie werd aangenomen ook gezegd dat ik zou opleveren wat nu opgeleverd is, namelijk de inzet die we plegen en die voornemens zijn om te gaan plegen, om te zorgen dat we de leefbaarheid en de veiligheid verbeteren in die wijk, en de overlast verminderen. Dat heb ik toen aangegeven, en dat is de reactie ook die we destijds al hebben gegeven op die motie. Als u nu zegt, wat mij betreft is dat nog niet voldoende, en dat blijkt vanavond, dat zullen we daar zeker nog aandacht aan besteden en zorgen dat dat er komt. Maar ik wil ook niet de illusie wekken dat een plan van aanpak de oplossing is van alles wat daar speelt. En ik wil ook niet de indruk wekken dat het krantenartikel wat vandaag in het AD stond, dat dat representatief is voor alles en iedereen in die wijk. Laten we daar ook met elkaar realistisch over zijn. En het spijt me wel, ik ben geen politicus, ik ben een bestuurder. Ik begrijp dat u sommige zaken stevig wilt neerzetten, maar ik probeer gewoon in de realiteit van de dag te opereren en met de middelen die we hebben daar de juiste dingen te doen. En dat is echt een kwestie van lange adem. Er zal een plan van aanpak komen. Als u dat heel graag wilt, wie ben ik, zeg ik dan, dan komt die er ook. Maar heb nou ook niet de illusie dat er in dat plan van aanpak in één keer allerlei toverstafjes zitten waarmee het probleem morgen weg is.

De voorzitter: Nou, dank u wel, voorzitter. Die toezegging voor dat integrale aanpak en nieuwe raadsinformatiebrief, die is genoteerd. En wat mij betreft krijgt mevrouw Van der Ham nog één keer het woord, en dan wil ik graag doorgaan naar de andere portefeuillehouders.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik herinner mij het debat vorig jaar juli nog heel goed wat we hierover hadden. En inderdaad heeft de portefeuillehouder Kolff toen aangegeven dat hij voornemens was om aan te geven wat er nu gebeurt. Toen heeft de raad ook heel duidelijk uitgesproken dat men dat niet genoeg vond en echt een plan van aanpak wilde zien. Dus ik hoop wel dat met deze toezegging er dan nu ook echt een plan van aanpak komt, en niet dat we dan straks weer horen dat het een opsomming wordt van wat er al gebeurt. Er zal dus echt meer moeten komen dan wat er nu in die RIB staat. Integraal, meer acties en verdergaand dan nu. En ik hoop wel, ik wil dat expliciet uitspreken, want blijkbaar waren we de vorige keer niet duidelijk genoeg.

De voorzitter: De burgemeester.

Burgemeester Kolff: Nou, ik heb die wens zeker gehoord, en die zal ik ook meenemen naar het college. Maar ik heb ook net gezegd dat ik me niet vrij voel om te spreken over tal van onderwerpen waar wethouders verantwoordelijk voor zijn, waar ook echt meer een politieke component aan zit. Maar ik heb u goed gehoord. Er is een plan van aanpak, een integraal plan van aanpak gewenst. Maar nogmaals, ik wil echt niet, en ik

wil de winstwaarschuwing blijven geven, de indruk wekken dat daar allerlei toverstafjes in zitten.

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester Kolff. Dan stel ik nu voor om door te gaan met de portefeuille van wethouder Stam, op dit punt.

De heer Stam: Ja. Dank u wel, voorzitter. Er is natuurlijk al heel gezegd door de portefeuillehouder veiligheid. En zoals de portefeuillehouder ook heeft aangegeven, er zit een grote verbondenheid tussen veiligheid en leefbaarheid en de opvang van groepen bij het Leger des Heils. Er zijn wel een aantal specifieke onderdelen genoemd die betrekking hebben op mijn portefeuille leefbaarheid, en met name over wonen. Als je naar de leefbaarheid in zijn totaliteit kijkt, denk ik dat wij wel zo goed mogelijk luisteren naar de bewoners. Dat heeft er na vorig jaar toe geleid dat het oude gebouw van jeugdzorg dat we dat volledig hebben afgezet met een wand, waardoor er niet meer overnacht kon worden en de overlast op straat naar ons idee iets zou verminderen. Binnenkort wordt begonnen met de sloop van dat gebouw en zal begonnen worden met de bouw van woningen in het gebouw en in de Warmoezierspad, waarmee we denk ik wel een belangrijke stap zetten om die leefbaarheid in die buurt te vergroten. Daarnaast gaat binnen onafzienbare tijd gaat ook de woningbouw van start op het voormalige Dammeterrein aan de Korte Kromhout. Dus in die zin qua wonen proberen we daar wel stappen te zetten, en die worden ook gezet. Er zit nog een ander component aan die wordt gevraagd over de opvang van kwetsbaren in wonen na hun periode in bijvoorbeeld een Leger des Heils of andere opvangmogelijkheden. Binnen het overleg wonen is ook ruimteordelijk en de opvang van kwetsbare groepen met de woningbouwcorporaties is continue overleg. En heel veel woningen die via de sociale huurmarkt vrijkomen, worden ook al vergeven voordat ze überhaupt op de markt komen, aan kwetsbaren en andere groepen die hoognodig een woning moeten hebben. En daarnaast proberen we zo goed mogelijk te anticiperen op de schoon, heel en veilig omgeving. Ik heb daar wat directe contacten in de buurt waarmee we direct proberen te schakelen. Dus op het moment dat wij klachten krijgen over slapende mensen, spuiten, afval, proberen we daar gelijk op te anticiperen en dat gelijk te verhelpen. Er was op een gegeven ogenblik ook sprake van overlast in het verlaten Juliusgebouw. Daar hebben we voor gezorgd dat daar nu even een tijdelijke andere huurder in zit, waardoor we zeg maar die leefbaarheid en de toegang van mensen die het niet zo goed bedoeld hebben in de wijk, proberen te verminderen. Ook op het terrein waar een hotel geplant was, waar overlast was, hebben we gelijk geanticipeerd door een hek te plaatsen en inmiddels een parkeerplaats te maken. Dus we proberen al die acties, alle vragen die uit de buurt komen, proberen wij zo goed mogelijk op te pakken om die leefbaarheid te vergroten. Een andere kwestie van leefbaarheid is dat we heel goed aan het kijken zijn welke functies je nou in zo'n buurt nog zou moeten toevoegen. We hebben onlangs ook een kwestie gehad die we nu proberen te stoppen. Ik kan daar niet echt direct op ingaan, omdat dat wellicht ook iets is wat naar de rechter gaat. Maar we proberen er alles aan te doen, in ieder geval ook vanuit mijn kant, om die leefbaarheid zo goed mogelijk voor die buurt te vergroten zeg maar. Dus dat zijn wel echte concrete acties die vanuit mijn portefeuille met betrekking tot leefbaarheid plaatsvinden. En daarnaast zijn natuurlijk in die leefbaarheid ...

De voorzitter: Wethouder, voordat u verder gaat, u krijgt een interruptie van de heer Van Verk.

De heer Stam: Is goed.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Ik hoor de heer Stam de parkeerplaats noemen bij het Vrieseplein, die net is opgeleverd. Daar hebben wij enige tijd geleden geconstateerd dat daar de ratten rond rende, vanwege het huisvuil dat daar gestort werd. Inmiddels hebben we zo'n zelfde klacht, zoals u weet, ook uit het Kromhout gekregen. Ik neem aan dat daar direct actie op wordt ondernomen en actief op rattenjacht wordt gegaan.

De heer Stam: Ja, voorzitter, zodra wij van die problemen op de hoogte worden gesteld, schakelen wij gelijk HBC in om dat probleem zo snel mogelijk op te lossen. Dus daar kan ik wel ja op zeggen. Maar niet al die berichten bereiken mij echt persoonlijk. Maar via Fixi wordt daar heel snel op geschakeld. En die overlast van zwerfafval, zoals u weet, die gaat breder dan alleen het Kromhout en omgeving. En al dat afval wat daar staat is echt niet enkel en alleen afkomstig van bewoners van het Leger des Heils. Maar we proberen wel zo snel als mogelijk daarop te anticiperen om dat zwerfafval inderdaad zo snel mogelijk te verwijderen. Dus nogmaals, in aansluiting op wat de portefeuillehouder veiligheid heeft aangegeven, ik sluit me aan bij zijn aanbod om dat plan van aanpak verder uit te breiden met ook die leefbaarheidsaspecten. En ja, een aantal van de veiligheidsaspecten is van heel grote invloed op ook die leefbaarheid, dus daar heeft de Kolff al voldoende over gezegd. Dus ik denk dat vanuit mijn portefeuille leefbaarheid ik voor nu wel even heb aangegeven hoe wij die zaken proberen op te pakken en adequaat graag proberen te reageren op de specifieke vragen die er worden gesteld.

De voorzitter: Voordat u die gaat beantwoorden, krijgt u toch nog even een interruptie van de heer Burakçin.

De heer Burakçin: Ja, voorzitter, dank. Ja, voorzitter, eventjes over de leefbaarheid daar in de buurt. We hebben het voortdurend over de opvanglocaties die daar in de buurt zijn. Maar we weten ook dat andere factoren dus meespelen met, hoe heet het, de ondernemingen die daar ook druk op voeren, zoals bijvoorbeeld die twee casino's die daar '...'. Is er bijvoorbeeld wel eens gesprekken ... Zijn er weleens gesprekken gevoerd met bijvoorbeeld één van die casino's, of beiden, om bijvoorbeeld die te gaan verplaatsen elders? Want dat kan natuurlijk ook wel helpen om de leefbaarheid daar in de omgeving te verbeteren.

De heer Stam: Ik denk dat de ... Voorzitter, de burgemeester heeft net heel duidelijk aangegeven dat hier nieuw beleid op wordt gemaakt. Dus op het moment dat daar meer over bekend is, zal dat aan u worden voorgelegd.

De voorzitter: Ja.

De heer: Er zit natuurlijk een aantal aspecten, zoals de commissie nu net zelf heeft aangegeven. Het is een integraal iets wat over bijna heel het college heen gaat. En wij

daar echt heel druk mee bezig om al die aspecten in beeld te brengen, wat je daar kan doen om die leefbaarheid in de buurt te verbeteren. Maar ik sluit ook wel aan bij de woorden van de burgemeester, want het is een proces van lange adem.

De voorzitter: Burgemeester, wilt u nog reageren op hetgeen wat de heer Burakçin net heeft aangegeven?

Burgemeester Kolff: Ja, ik weet dat dit inmiddels het termijn van de heer Stam is, maar ik voelde me toch even geroepen, omdat het over die casino's ging. Dat is ook heel erg complex, het verplaatsen van casino's en speelautomatenhallen, zal ik maar even. Nogmaals, wat ik net al in mijn woordvoering aangaf, daar wordt op dit moment nieuw beleid op gemaakt. Dat hebben we, als ik het goed heb, afgelopen dinsdag in het college vastgesteld, en dat komt dus ook uw kant op. En ja, dat maakt het mogelijk om speelautomatenhallen, casino's, et cetera, ook eventueel te verplaatsen. Uiteraard moet daar de eigenaar het wel mee eens zijn, want anders wordt dat een buitengewoon kostbare aangelegenheid voor de gemeente. En sommigen van de eigenaren in Dordrecht hebben ook die wens, dus daar zijn we heel erg druk mee bezig. En daar zit ook een heel nauwe verbondenheid met het vergunningenstelsel wat daaraan kleeft. En we zitten in Dordrecht op dit moment nog met onbepaalde tijds vergunningen. Dat gaat we omzetten naar bepaalde tijdsvergunningen, en dan ook een clausule daarbij dat men éénmalig zou mogen verplaatsen zonder dat men die vergunning verlengd. Want dat heet het zogenaamde schaarse vergunningenstelsel, en daar liggen altijd weer andere kapers op de loer om dan aan zo'n vergunning te komen. Dus het is niet makkelijk voor een eigenaar van zo'n instelling om zijn bedrijf te verplaatsen. Maar daar wordt dus voor dit gebied specifiek ook aan gewerkt door middel van dat nieuwe beleid.

De voorzitter: Dank u wel.

De heer ...: Ik hoor u niet, voorzitter.

De voorzitter: Nou, gaat u ... Ik kijk nog eventjes naar mijnheer Boersma en ook naar mevrouw Van der Ham. Dat het echt iets is wat alleen maar nu de portefeuille van de heer Stam betreft. Mijnheer Boersma.

De heer Boersma: Nou ja, voorzitter, daar willen we namelijk even een vraag aan stellen over de wethouder. Want ik hoor de heer Stam zeg maar aangeven wat er allemaal gebeurt. Ik heb de burgemeester aan horen geven wat er allemaal gebeurt, straks gaat de heer Heijkoop ook aangeven wat er allemaal gebeurt. Er gebeurt heel veel. En ik denk dat er ook al wel meer gebeurt dan misschien een tijd geleden. Ik hoor ook de vraag van mevrouw Van der Ham, die eigenlijk vertaalt wat wij in die motie gevraagd hebben. En dan zit ik mij af te vragen, het centrale thema wat steeds weer terugkomt, ook in de gesprekken met bewoners, is die leefbaarheid. Je wilt gewoon in een prettige wijk wonen, je wilt geen zwervers die in hun eigen uitwerpselen ronddraaien, je wilt gewoon een leefbare wijk. En dan zit ik me af te vragen, is het dan ook niet tijd om voor zo'n integraal plan ook gewoon bij wijze van spreken een integrale wethouder aan te wijzen. De burgemeester zei net zo, ja, ik ben bestuurder, niet politiek. Wethouders zijn wel politiek. Maar los van politiek of bestuur is er gewoon behoefte aan een eenduidig

plan van aanpak wat dan wat mij betreft ook gewoon eigenlijk een stukje eenduidige regie nodig heeft. En waar volgens mij vanuit het thema leefbaarheid al die andere onderdelen, ieder vanuit zijn eigen rol en vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid, een onderdeel kunnen vormen. Alleen dan moet er wel, vanuit mijn idee dan, één bestuur zijn die daar een stukje regie op pakt. Nou, daar denk ik vanuit leefbaarheid, dat zou misschien een hele logische zijn om de wethouder leefbaarheid en wijken de regie te geven op dit integrale plan van aanpak. En ik ben benieuwd naar wat de heer Stam daarvan vindt als wethouder.

De voorzitter: Nou, wethouder, een reactie.

De heer Stam: Nou, allereerst dank voor het vertrouwen dat u dat toekent in mijn portefeuille. Ik denk dat een integrale aanpak inderdaad wel goed zou kunnen zijn als je dat centraal neerlegt bij één wethouder. Ik denk dat we wel eerst met het college goed moeten kijken welke aspecten daar dan allemaal nog moeten inzitten. Er is al een toezegging gedaan voor een plan van aanpak. Dus ik denk dat we bij dat plan van aanpak bij u terugkomen van hoe wij dan aankijken tegen die integrale aanpak en wat dat betekent voor de bevoegdheden die binnen je portefeuille zitten, en hoe je die bevoegdheden uit de andere portefeuilles centraal kan neerleggen. Want de veiligheidsaspecten die bij een burgemeester ondergebracht zijn, lijken mij vrij lastig om die bij mijn portefeuille onder te brengen. Maar qua uitvoering kunnen we natuurlijk altijd wel gaan onderzoeken en bekijken hoe je dat het beste kan centraliseren. Dus ik zie wel voordelen in dit plan, maar nog wel wat haken en ogen die we in het college eerst goed moeten bespreken.

De voorzitter: Oké.

De heer Boersma: Ja nou, dat is prima. En dan wil ik u nog even meegeven, want de regie is voor mij niet het overnemen van verantwoordelijkheden. Want iedereen vanuit zijn eigen verantwoordelijkheid. Alleen een stukje regie op het proces en integraliteit, ik denk dat daar met name de behoefte zit.

De heer Stam: Ja maar, voorzitter, ik denk dat we even goed moeten kijken waar het zwaartepunt zit in leefbaarheid. Leefbaarheid wordt nu gebruikt als vehicle, maar het grootste probleem zit toch echt op veiligheidsaspecten van cameratoezicht en overlast gevende mensen. Dus nogmaals, we moeten even goed kijken binnen het college, hoe we dat het beste vorm kunnen geven.

De voorzitter: Prima.

De heer Boersma: Nou, dank u.

De voorzitter: Nou, dan mevrouw Van der Ham nog. En dan stel ik voor dat de wethouder op de concrete vragen ingaat.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Nou, dat laatste hè, dat klinkt me nou echt goed in de oren. Want dat zwaartepunt ligt voor mij ligt dat echt op leefbaarheid in

combinatie met die veiligheid. En precies de omschrijving die u aangeeft, wethouder Stam, dat juist die prullenbakken goed worden geleegd, dat er ingestoken wordt dat er een gevel wordt dichtgezet, dat er overleg is met de woningcorporaties. Die zijn juist zo belangrijk om dan echt iets voor elkaar te krijgen. Want er ligt een nieuwe visie opvang, en er ligt een heel uitvoeringsprogramma. Maar dat tweede stuk, daar is nou juist nog net, ja, niet voor ons in ieder geval nog geen integrale aanpak op aanwezig. En ik heb nog één vraag, want dit laatste kwam er eigenlijk bij naar aanleiding van wat de heer Boersma zojuist met u heeft besproken. Maar de kamerverhuur op de Sint Jorisweg, valt dat onder uw portefeuille of niet? Want het is mij ook niet altijd even duidelijk. Ja of nee?

De heer Stam: Nou, wonen valt binnen mijn portefeuille. En we hebben natuurlijk via de huisvestingsverordening hebben wij een bepaald percentage afgesproken wat voor kamerverhuur mag, maar of daar dan sprake is van legaal of illegaal, ik weet niet wat u daar dan bedoelt met kamerverhuur.

Mevrouw Van der Ham: Nee, waar mijn vraag betrekking op heeft is, er zijn daar panden, die zitten in de kamerverhuur, en daar woont zwaar overlast gevend volk, laat ik het dan even zo zeggen. Die overlast is van verschillende types overlast, maar feit is wel dat er best wel veel overlast is daar. En mijn vraag aan u was, nou u heeft overleg met de woningcorporaties bijvoorbeeld. Ik weet even niet of dat die kamerverhuur plaatsvindt bij private partijen natuurlijk. Maar is daar samenhang, en wordt daar dan ook naar gekeken? Behalve dat u zich inzet voor de huisvesting van kwetsbare groepen, is er ook echt overleg over, nou hoe gaan we daar nou met die overlast om en hoe kunnen we die verbeteren? Want dan is het plaatsen van een kwetsbaar persoon in zo'n woonomgeving misschien niet zo'n goed idee.

De heer Stam: Ik ben er bijna zeker van dat die kamerverhuur niet plaatsvindt in corporatiewoningen. Dat zullen waarschijnlijk private woningen zijn. Op het moment dat wij daar signalen van ontvangen dat daar overlast ontstaat, dan hebben wij natuurlijk via het veiligheidsteam en de wijkmanagers proberen wij daar zo adequaat mogelijk op in te springen, om te kijken wat de problemen zijn en hoe we die kunnen oplossen. Dus in die zin hebben wij daar wel oog voor en proberen we dat zo goed mogelijk aan te pakken en op te lossen.

Mevrouw Van der Ham: Maar u heeft op dit moment daar geen beeld bij dat dat speelt zeg maar, dat dat nu gemeld wordt en dat daar acties op lopen? Of hoe moet ik dat interpreteren?

De heer Stam: Ik heb niet de signalen ontvangen dat er extreme of overlast is op basis van kamerverhuur, die wel echt in de particuliere huizen zit. Dus we zouden even nog verder goed moeten inventariseren in de organisatie wat voor klachten daarvan zijn. Of ze er zijn. En waarschijnlijk lopen daar dan ook vanuit andere disciplines al wat onderzoeken op.

Mevrouw Van der Ham: Ik zou het persoonlijk heel fijn vinden in ieder geval als we daar wat meer informatie over kunnen ontvangen.

De heer Stam: Dat lijkt me prima, dat gaan we meenemen.

De voorzitter: De toezegging is genoteerd. Dan stel ik voor, wethouder Stam, dat u nu concreet ingaat op de vragen die aan u gesteld zijn.

Wethouder Stam: Nou ben ik even de weg kwijt, voorzitter, want volgens mij heb ik in mijn woordvoering al een aantal concrete vragen al beantwoord. Dus ik zou graag horen van de commissie, welke concrete vragen er nu dan nog openstaan?

De voorzitter: Ja, het zou best kunnen zijn dat u ze inderdaad allemaal beantwoord heeft, ook nog met het doorvragen. Ik kijk even in de chat. Nou, daar zie ik inderdaad voor u niks meer verschijnen. Dus dan bedank ik u voor uw inbreng en dan ga ik door naar wethouder Heijkoop.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter ...

De voorzitter: Wethouder, aan u het woord.

De heer Heijkoop: Ja. Dank u wel, voorzitter. Ik ben een beetje slecht belicht, maar het belangrijkste is dat u mij goed kunt verstaan. Ik heb veel vragen van u gehoord. Ik ga ze proberen goed te beantwoorden, en ik heb ze eigenlijk even ... Ik heb wat aantekeningen gemaakt. Ik heb aantal vragen gehoord over het geld, even plat gezegd, en ook over het realisme daarvan en de structurele middelen, hoe die zich verhouden tot incidentele inzet. De rol van de regiogemeente heb ik genoteerd. De uitvoering van de visie en wat daarbij komt kijken. En ik heb ook wat gehoord over de samenwerking, de samenwerking van partijen en daarbij ook de triage wil ik daarbij betrekken. Ik ga proberen uw vragen op die manier enigszins geordend te beantwoorden. Nou is het op mijn papiertje wel een zootje, dus ik ga proberen in ieder geval daar wel enige structuur in mijn woordvoering in aan te brengen. Ik start even met de middelen, de 2,5 miljoen. De heer Van Verk had daar een aantal vragen over, een aantal andere raadsleden ook. Die middelen zijn inderdaad incidenteel. Die hebben wij gevraagd en gekregen. En het was destijds een mooie samenloop van omstandigheden, want we hadden een visie opgesteld, en die heeft u toen ook vastgesteld, met daarin een, nou ja, toch ook wel concrete ambities. En dat paste naadloos ook bij de ambities van het kabinet, in het bijzonder verantwoordelijk staatssecretaris Blokhuis. Dus wij waren ook de eerste met een plan, en we kregen ook een mooi deel uit de pot, om het zo maar te zeggen. En als het gaat over wat te doen met die middelen. We besteden ze niet allemaal tegelijk, we hebben ze een beetje in de tijd weggezet. We willen daar een aantal veranderingen mee doorvoeren, want ze zijn inderdaad niet structureel. Hoewel de staatssecretaris ons als wethouders en zeker ook de pilot gemeenten, waar Dordrecht toe behoort, heeft opgeroepen om ook echt te pleiten voor structureel meer middelen. Dus dat zullen we ook zeker bij het nieuwe kabinet onder de aandacht brengen. Want een deel van die inzet die zal wel degelijk structureel zijn. Wat we er concreet van doen en ook willen doen, dat gaat allereerst om, nou dat heeft u allemaal kunnen zien, de verbouwing mede mogelijk maken. Dat kan echt in een stroomversnelling daarmee. De nodige preventieve activiteiten willen we doen. Want ja, je wilt eigenlijk ook voorkomen dat mensen uiteindelijk in de positie komen dat ze bij de daklozenopvang moeten

aankloppen. We wilden de intake verbeteren, nadrukkelijk een wens van uw raad. En ook, last but not least, voorzieningen. We willen ook extra voorzieningen realiseren. En uw raad heeft ook nadrukkelijk uitgesproken, bij voorkeur niet alleen in onze stad, maar ook in de regio. Dordrecht kreeg 2,5 miljoen voor deze doelstellingen, want die hebben we gekregen aan de hand van een projectplan dat we hebben ingediend. De omliggende gemeenten kregen ook wat, €17.000 per gemeente. Daarvan heb ik met de omliggende gemeenten afgesproken van joh, gooi het allemaal op een hoopje. Dan heb je een mooi bedragje waar je een projectleider van kan aanstellen, gezamenlijk. Nou, die projectleider dat vonden ze een goed idee. Die projectleider hebben we gezocht vanuit Dordrecht, en die maakt nu werk van de realisatie van die voorzieningen in de regio. Van wat is er mogelijk en wat is er niet mogelijk. Dat was een belangrijke stap om de regio erbij te gaan halen. En we hebben recent ook onze samenwerking bestendigd, een samenwerkingsovereenkomst gesloten voor de voor de komende 4-5 jaar, waar het gaat over beschermd wonen en opvang. En dat is ook belangrijk, want daarmee kan je elkaar ook aanspreken. Als het dan gaat over die regiogemeenten, dan zijn dat best wel stevige gesprekken geweest, durf ik wel te zeggen. En er moet ook echt geleverd worden. En het viel niet altijd mee. Je merkt dat sommige wethouders het ook gewoon heel spannend vinden van, hoe wordt er thuis op gereageerd in de eigen gemeente. Ik ga hier nu ook niet uit de school klappen van hoe die gesprekken precies zijn gelopen en wat zij allemaal hebben toegezegd, want ik wil ze ook vooral de ruimte geven om hun eigen proces met hun eigen gemeenteraad binnen hun eigen gemeente goed te kunnen lopen, want dat zijn hele delicate processen. Daar weet u alles van. Maar ik kan u wel zeggen dat een aantal gemeenten hebben aangegeven dat ze bereid zijn om tussenvoorzieningen te realiseren. Enkele gemeenten ook Skaeve Huse. Housing First is nadrukkelijk de vinger voor opgestoken. En ook een voorziening waar jongeren leren op zichzelf te wonen. Nou, dat soort voorzieningen moet u aan denken. Maar het is belangrijk dat er ook boter bij de vis komt. En wij hebben vanuit Dordrecht gezegd van joh, wij hebben middelen beschikbaar om eventueel die onderzoeken te begeleiden om die voorzieningen te realiseren. Maar u moet zelf wel zorgen ook voor het politieke en maatschappelijke draagvlak. En nou ja, dat valt niet in elke gemeente mee. Ik wil één gemeente noemen waar ik echt wel positief door, nou verrast wil ik niet zeggen, maar die echt gelijk al gezegd heeft, wij gaan daar in meedoen. Dat was de gemeente Gorinchem. Daarvan dacht ik echt van, nou daar heb ik het goede gevoel bij. Echt intrinsiek gemotiveerd, de betreffende wethouder, om hier echt zijn verantwoordelijkheid in te nemen. En die heeft ook echt wel richting zijn collega's benoemd van joh, dit doen we wel met elkaar. Dordrecht doet een beroep op ons en wij gaan meedoen, maar jullie moeten allemaal meedoen. Maar nogmaals, er moet geleverd worden. En de komende maanden moet daar echt wel wat meer duidelijkheid over komen. Als ik even terug ga, en dan ga ik naar het derde blokje, ook over de visie, dat raakt ook nog wel met dit punt. U heeft bij de start van deze periode, ruim 2 jaar geleden, mij en het college een hele heldere opdracht gegeven. Toen was er destijds, u weet het allemaal nog goed, veel commotie in het Kromhoutgebied. En u gaf mij een heldere opdracht, kom met een visie, maar ga ook vast aan de gang. Nou, dat hebben we denk ik gedaan. We zijn toen ook al aan de gang gegaan. En u heeft de visie destijds ook unaniem vastgesteld. En die visie zag op een aantal zaken, belangrijk punt, zeker voor de Kromhoutbewoners, het afbouwen van de capaciteit aan het Kromhout. Nou, u

heeft kunnen zien, daar hebben we echt werk van gemaakt. Waar in het verleden echt soms 120 mensen verbleven, is dat in de nieuwe situatie gehalveerd, en ook nog veel betere kwaliteit. Eenpersoonskamers, veel menswaardiger. En dat was ook een wens van uw raad, en daar heb ik echt werk van gemaakt. En ik denk dat deze opvang zich ook goed laat vergelijken met nieuwe opvang in andere steden, we lopen nu echt wel voorop qua kwaliteit en ook qua omvang is het nu beter passend ook bij de buurt. En deze week nemen de eerste mensen hun intrek en dat is ook goed. Een ander punt is de doorstroom verbeteren. Nou, dat raakt ook aan die voorzieningen waar ik het net over had. En die spreiding was daarbij ook belangrijk. En de preventie heeft u ook nadrukkelijk benoemd. Dus ook waar het gaat over armoede, schulden. En zeker ook waar het gaat over de doelgroep economisch daklozen, kun je natuurlijk ook veel aan de voorkant doen. De heer Van Verk had het ook over mensen die vanuit een scheiding op straat komen te staan. Nou ja, die mensen moet je zo snel mogelijk weer oppakken en ze weer op de rit helpen. Want ja, je wilt niet dat zij verder afglijden. Maar goed, collega Stam gaf net ook al aan, de spanning op de woningmarkt speelt ons daar echt wel parten. Er zijn heel veel mensen die een woning zoeken. Maar het is heel belangrijk dat we wel op tijd leveren, want op het moment dat mensen uiteindelijk verder afglijden, ja, dan zijn we veel verder van huis en dat moeten we zeker niet hebben. Bij het vaststellen van de visie heeft u ook gevraagd om een winteropvang. Nou, dank voor de positieve woorden daarover. We denken dat we daar ook een goede plek voor gevonden hebben. En ja, dat is echt voor de winter. Maar ik heb u ook goed gehoord en dat ben ik wel met u eens, waar het gaat over de structurele karakter. Wat mij betreft is eind maart een goed moment om de balans op te maken. Want er is wel wat aan de hand in Nederland en in onze stad, waar het gaat over dakloosheid, de toename van dakloosheid. We zien ook de spanning oplopen bij de het Leger des Heils aan het Kromhout. En daarvan hebben we heel resoluut gezegd van, nee, daar gaan we niet weer extra uitbouwen. Het moet dan echt als het niet past, ook niet omdat we die doorstroom onvoldoende op gang krijgen of omdat het aantal daklozen echt toeneemt, dan moet er echt gewoon nagedacht worden over een extra voorziening. Want het Kromhout heeft haar bijdrage meer dan geleverd, en we willen echt die voorziening zoals die nu gekrompen is zo behouden. Dus eind maart gaan we daar wel knopen over doorhakken, want dan moeten we echt gaan nadenken over een meer structurele uitbreiding. Maar ik heb nog steeds de hoop dat het voldoende is. Maar zeker met de impact van de coronacrisis denk ik dat het ook zomaar zou kunnen zijn dat er toch echt misschien wel meer nodig is. En de heer Van Verk die vroeg daar terecht aandacht voor. Dan de samenwerking. Kijk, waar het gaat over die triage en ook de rol van de GGD daarbij. Kijk, u heeft wat stevige woorden over de Dienst Gezondheid & Jeugd en de GGD, en ik kan me daar ook nog wel ... Ik kan die ook nog wel plaatsen ook misschien waar het gaat over hun rol op andere dossiers, waar u soms ook een kritische grondhouding heeft aangenomen. Maar hij is niet zo onlogisch als die lijkt. Want ze hebben natuurlijk een nadrukkelijke rol ook bij de OGGZ. Het meldpunt zorg en overlast zijn ze nadrukkelijk bij betrokken. Ze hebben vanuit hun netwerk dus ook goede contacten met de aanbieders, en ook een goede relatie. Dus wij wilden hen daar ook in positie brengen, maar heel nadrukkelijk ook met andere partijen. Denk aan de sociale diensten. Sociale dienst Drechtstede, maar ook Avres in Gorinchem voor die regio. En de wijkteams niet te vergeten, die zijn er ook nadrukkelijk bij betrokken. En we hebben het ook op deze manier willen doen omdat het

ook een wens van uw raad was van joh, probeer die rol van het Leger des Heils een klein beetje in te perken. Nou, dat hebben we op deze manier ook gedaan. En ook de aanwezigheid van Julius en Antes bij het Kromhout, die zijn daar ook veel meer bij betrokken. Dus daarmee is de rol van het Leger des Heils wat kleiner geworden. Professionals hebben hier heel goed over nagedacht. En ik ken dan ook mijn plek en ik geef dan ook het vertrouwen. Maar ik ben het absoluut met u eens als het gaat over, gaat dit werken? En ik ga het zeer nauwgezet volgen. En er zal een evaluatie komen of deze vorm van triage werkt, en ik zal daar ook zeker bij u op terugkomen hoe dat gegaan is. En dan kunnen we altijd besluiten om het nog anders te doen. Het zou dan ook de optie kunnen zijn dat we als gemeente helemaal zelf een loket gaan bemensen, maar dan mis je wel net de aansluiting op die bestaande structuren, en dat heeft ook nog wel een aantal andere nadelen. Dus ik hoop dat u dit even de kans geeft. Ze zijn net gestart. En dat we over een poosje eens even met elkaar het net ophalen van joh, is dit nou geworden wat we ervan verwacht hadden of moeten we het toch nog bijstellen? De professionals geloven hierin, in samenwerking ...

De voorzitter: Wethouder, voordat u verder gaat. Dan hoop ik dat de twee interrupties die komen, dat die ook een die richting gaan zoals u het net heeft geformuleerd. De heer Van Verk.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Nou, ik ben in ieder geval blij met de toezegging die de wethouder al, voordat we de vragen doet, dat er een evaluatie komt, maar dat hij open staat voor andere vormen van triage. Dat is in ieder geval al winst. Als we nu ook nog afspreken wanneer we dat doen, dan is er nog meer winst, want dan weten we ook wanneer we dat kunnen verwachten. Want evalueren is niet de meest sterke kant van deze gemeente. Maar los daarvan, we hebben in het verleden vastgesteld dat de mensen die bij het Leger des Heils binnen komen eigenlijk meer dan helft problemen hebben op het gebied van verslaving of GGZ. En daarbij hebben we eigenlijk ook vastgesteld dat het Leger des Heils niet in staat is ... Niet de mensen in huis heeft om daar een goede triage op te doen. Nu zegt u van, ja, de Dienst Gezondheid & Jeugd zou die wel hebben. Maar volgens mij hebben die ook niet de competenties in huis zoals die verwacht zouden kunnen worden bij een Julius of een Antes, om een adequate triage te doen en een duidelijke doorverwijzing te maken richting de juiste hulpverlening, en komen daar weer schijven tussen. Het feit dat Julius en Antes, oftewel het Boumanhuis, daar spreekuren gaan houden, dat is op zich een verbetering, maar is natuurlijk uiteindelijk een druppel op een gloeiende plaat van mensen die gewoon op dat moment begeleiding behoeven. Dus ik zou toch in die triage nog eens kritisch willen kijken of dit nu de juiste keuze is, even los van heel de historie van de Dienst Gezondheid & Jeugd. Ik zie namelijk niet hun kernkwaliteit daarin. Maar misschien dat u me kan overtuigen.

De voorzitter: Wethouder, voordat u antwoord gaat geven, kijk ik even of de vraag van mevrouw Nijhof daar ook op aansluit.

Mevrouw Nijhof: Ik wilde even nog wat aanvullen op mijnheer Van Verk. Die sluit er zeker op aan. Wat mij ontzettend verbaasd is als volgt, wij hebben al eerder vastgesteld dat de toegang hè, dat het allemaal te lang duurt. Dat mensen de weg niet goed weten te vinden, dat het te lang duurt voordat ze überhaupt weten waar ze naartoe moeten.

Dan vervolgens dan komen ze ... Ik ga u even schetsen wat hier in de stukken staat volgens mij. En als dat anders is dan, nou ja, hoor ik het graag. Dan komen ze dus bij een wijkteammedewerker terecht. Die wijkteammedewerker die doet een soort eerste triage, want dat is de triage volgens mij. En vervolgens moet hij in overleg met de Dienst Gezondheid & Jeugd. En ik vraag me ... Nou goed, vervolgens gaat die Dienst Gezondheid & Jeugd de noodzaak bepalen, dat vind ik heel bijzonder dat dat er in staat. Nou ja, welke noodzaak dan? De noodzaak tot opvang of ... nou ja, goed. Vervolgens gaat de wijkteam medewerker als er ja of nee wordt gezegd, gaat een vraag verhelderend gesprek doen. En vervolgens krijgt, want zo lees ik het in ieder geval, wordt er daarna uitgekozen welke instelling gaat begeleiden. Want daar zijn de gecontracteerde partners die daarin genoemd zijn, zoals Antes en Julius en zo, zijn daarvoor gecontracteerd. En dat gaat het volgens mij om WMO-indicaties. Want dat moet betaald worden die begeleiding. Dus goed, waar het mij heel erg om gaat, en wat wij volgens mij echt ook zeer vaak besproken hebben in de commissie, is, hoe kan het nou zo zijn dat bij die triage niet de deskundigen direct betrokken zijn. Want de Dienst Gezondheid & Jeugd is geen deskundige in dit stuk. Wat is hun rol precies en hoe voeren zij die uit? Dus net zoals wat mijnheer Van Verk zegt, nou volgens mij hebben zij namelijk ... Zijn zij niet gekwalificeerd om uitspraken te doen over waar een bepaald persoon terecht moet. Dat is eigenlijk de WMO-medewerker. Die in verband met vraagverheldering ook moet kijken wat het probleem is en waar iemand thuis hoort. Ik snap gewoon helemaal niet die tussenstap. En ik vind het ook een tussenstap die eigenlijk heel ... Die het proces langer maakt en die helemaal niet in dit proces past. Ik vind ... Nou ja, goed, ik vind het zeer opmerkelijk. Dus ik zou gewoon van u willen weten, wat is nou precies die rol en hoe voeren ze die uit?

De voorzitter: Nou, ik zie dat de wethouder die heeft al mee zitten schrijven, aantekeningen zitten maken. Dus volgens mij is hij best in staat om op zowel het verhaal van de heer Van Verk en de aanvulling die mevrouw Nijhof daarop heeft gemaakt, om daar een reactie op te geven. De wethouder.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, dat ga ik inderdaad in ieder geval proberen. Want de vraag van mevrouw Nijhof ligt inderdaad in het verlengde van die van de heer Van Verk. En ik vind, dat is niet om te slijmen, maar ik vind het ook gewoon een hele goede vraag. En ook omdat ik hem zelf ook gesteld heb. Want ik had ook al zoiets van hoe gaat dat dan zich met elkaar verhouden. En voorop gesteld, ik vind dat ik van heel veel dingen verstand heb, dus dan bemoei ik me graag met zaken. Maar ik vaar hier ook echt wel op de professionals. En Julius en Antes en dergelijke geven ook echt zelf aan van joh, dit gaat voor ons ook echt beter werken. En u moet het zich zo voorstellen, die GGD, die Gezondheid & Jeugd, GGD, die heeft een soort intakeformulier, een soort van hoe ze mensen dan beoordelen. Dat hebben ze echt kortgesloten met die specialistische organisaties. Want je wilt niet ze altijd overal bij hebben, want dan wordt het weer heel bureaucratisch. En dan de afspraak van joh, als het ergens ingewikkeld is of er een soort bepaalde indicatie is, dan worden ze erbij gehaald. En dus dan op die manier heb je toch een goed plan. En u kunt zich voorstellen, in die spreekuren dan vindt het goede gesprek plaats en dan besluit één van die partijen ook wel eens van joh, we gaan nu het FACT-team aanvullend inzetten of we gaan een behandeling starten. Dus op die manier

proberen we het te borgen. Vanuit de WMO is ook al gezegd van joh, zet ons niet helemaal in die rol, zet ons ook een beetje in de rol van uitvoerder. Nou, ik luister daarmee echt ook naar de professionals. Ik ben wel benieuwd of dit allemaal goed gaat werken. Ik heb er vertrouwen in, want zij hebben hiervoor doorgeleerd, om het zo maar te zeggen. Aan de andere kant, dit is ook een nieuwe vorm van samenwerken. In het verleden had het Leger des Heils hier een hele grote positie. Met name u, mevrouw Nijhof, heeft ook, zeg ik via de voorzitter, heeft ook gevraagd van joh, probeer dat te verbreden. Probeer die triage op een andere manier, die intake, op een andere manier vorm te geven. Nou uw wens hebben we op deze manier geprobeerd invulling te geven. En ik ben het met u eens, we gaan nu even heel goed kijken of dit gaat werken. Ik zal u tussentijds in ieder geval een keer informeren, en we gaan natuurlijk ook bijstellen als we dingen al niet goed vinden lopen, of als één van de partijen dat vinden. We moeten dit wel even een kans geven. Dus echt de evaluatie, dat is ook mijn antwoord op de vraag van de heer Van Verk, voorzitter, ja, dat zou ik eigenlijk willen afspreken om dat over een jaar te doen. Dan heeft het even de kans gekregen. Maar nogmaals, als we tussentijds zaken kunnen verbeteren, zullen we dat zeker niet nalaten. En ik ben ook zeker voornemens, dat heeft u ook kunnen zien, de brieven die ik u al gestuurd heb in de afgelopen periode, om u goed op de hoogte te houden van het uitvoeringsprogramma, waar dit ook een belangrijk onderdeel in is. Dus ik zal hier zeker bij u op terugkomen.

Mevrouw Nijhof: Mag ik nog één verhelderende vraag erbij stellen? U zegt, er is een intakeformulier. Maar hoe moet ik me nou voorstellen dat die Dienst Gezondheid & Jeugd dit uitvoert. Gaat dit om een telefonisch intake of voeren de Dienst Gezondheid & Jeugd medewerkers zelf gesprekken met degene die zich aanmeldt? Of voeren ze een gesprek met de wijkteammedewerker die laten we zeggen diegene heeft uitgehoord over waarmee die komt? Hoe zit dit? Of is het alleen maar een telefonisch iets en een schriftelijk iets? Is het een bureaucratisch stukje wat hierin zit? Dat wil ik graag weten.

De voorzitter: Ja, wethouder.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, ik ga natuurlijk niet zeggen dat dit een bureaucratisch stukje is.

De voorzitter: Nee.

De heer Heijkoop: Dat zou geen verstandig antwoord zijn.

Mevrouw Nijhof: Nou, ja.

De heer Heijkoop: Nee, de professionals hebben echt met elkaar afgesproken ... Kijk, de GGD bepaalt het eerste recht op opvang. Maar daarna worden gelijk ook de specialisten erbij gehaald van, oké, wat is hier nog meer aan de hand, wat is hier nodig? En daarin vinden ze elkaar. En ze zitten al in elkaars netwerk, dus daarom kan de GGD daar een goede rol in spelen. In het begin gaf ik ook van nou, het meldpunt zorg en overlast zijn ze bij betrokken, OGGZ. We hebben het ook over verwarde personen gehad. Dus wij denken dat dit wel degelijk gaat marcheren, maar we gaan het wel goed volgen.

Mevrouw Nijhof: Maar spreekt die GGD-medewerker ook die persoon? Of hoe moet ik me dat nou voorstellen?

De heer Heijkoop: Ja, dat lijkt mij wel. Ja, dat lijkt me ...

Mevrouw Nijhof: Oké.

De heer Heijkoop: Ja, dat ... Ja, dat lijkt mij wel. Dat lijkt me niet alleen een papieren exercitie.

Mevrouw Nijhof: Ja, dus die GGD-medewerker die komt ter plekke daar en die gaat in gesprek met die persoon en die doet samen die intake. Want dat wil ik graag weten. Want anders denk ik als ... Want zoals het op papier staat is het zo dat, iemand meldt zich bij een wijkteam, nou die zegt, ik ben dakloos. Die wijkteammedewerker gaat er even mee in gesprek en die belt de GGD-medewerker. En dan gaat die GGD-medewerker, die moet aan die GGD ... Of de wijkteammedewerker moet aan de GGD-medewerker schijnbaar bewijzen dat er sprake is van noodzaak. Dus ...

De voorzitter: Mevrouw Nijhof, ik stel voor, ook gezien de tijd, en we hebben nog een paar onderwerpen, dat we vragen aan de wethouder of hij de procedure of hij die nog eens wil bekijken en dat hij die met ons wil delen.

Mevrouw Nijhof: Ja.

De voorzitter: En dat bespaart ons nu een heleboel detailvragen.

Mevrouw Nijhof: Sorry, ja.

De voorzitter: zullen we dat zo doen?

Mevrouw Nijhof: Ja. Ja, ik wil geld besparen namelijk, dat is wat ik wil.

De voorzitter: Ja, ja, dat willen we allemaal.

Mevrouw Nijhof: Ja, ja.

De voorzitter: Wethouder, kunt u dat toezeggen?

De heer Heijkoop: Ja, en de dienstverlening optimaliseren. Het gaat niet alleen om het geld besparen. En we willen het vooral ook beter doen. En beter is ook vaak de vijand van het goede hè. Ik denk, en dat heb ik ook al terug gekregen van meerdere professionals, dat dit nu al zoveel beter is dan hoe het in het verleden ging. En we willen het altijd nog beter. Dus mevrouw Nijhof, we streven naar hetzelfde. Maar we moeten ook leren van hoe het nu gaat. En ik ga het intakeprotocol, of de procedure of wat daar in ieder geval voor afgesproken is, dat zal ik met u delen en dat lijkt mij geen probleem.

De voorzitter: Oké.

Mevrouw Nijhof: Kan daar dan ook bijstaan of er fysiek contact is? Want dat wil ik graag weten.

De heer Heijkoop: Ja. Ja, nee, dat snap ik. Ja. Nee, dat detailniveau zal er dan instaan. Ik hoop niet dat mijn ambtenaren nu ... Dat ik straks een nijdig appje krijg. Maar volgens mij moeten we dit gewoon keurig kunnen leveren. Dus ...

De voorzitter: We wil ik graag dit punt even afsluiten. Ik zie dat er inmiddels dat de burgemeester ook even iets wil zeggen, dus die geef ik graag even het woord.

De heer Heijkoop: Ik ben benieuwd.

Burgemeester Kolff: Nou ja, dat is niet in de richting van de heer Heijkoop. Maar dat wilde ik eigenlijk misschien als zijn deel is afgerond nog even heel kort het woord aan u vragen, voorzitter.

De voorzitter: Oké. Nou, dan vraag ik aan de heer Heijkoop of hij zijn betoog wil vervolgen en wil een beetje vaart gaan maken.

De heer Heijkoop: Ja, ja, ja, voorzitter, ik ga een beetje vaart maken. Even kijken hoor, we hebben het gehad over het Kromhout. We hebben het ... Ja, ik wil nog even ingaan op de rol van de sociale dienst. De heer Burakçin had daar wat opmerkingen over gemaakt. Ook waar het bijvoorbeeld gaat over briefadressen en dergelijke. Er is nu ook binnen de sociale dienst echt een team dat hier heel nauw bij betrokken is. We hebben daar echt ongelooflijke verbeteringen doorgevoerd, ook in de interne procedures. Die briefadressen en zo, dat loopt nu echt, durf ik te zeggen, heel erg goed. En ook de andere vormen van samenwerking waar die afhankelijkheid is van de sociale dienst, dat gaat nu echt veel en veel beter. Ik heb het ook wel prettig ervaren dat ik, nou ja, dat ik voor beide besturen verantwoordelijk ben. Want je zag ook wel dat daar soms, nou ja, in twee verschillende systeemwerelden gewerkt werd. En daar is nu echt, ja, complimenten ook voor de mensen die zich hier ambtelijk mee hebben bezig gehouden, daar zijn echt mooie stappen mee gezet. De kostendelersnorm. Ja, de heer Burakçin hoeft mij niet te overtuigen van dat het een onding is op veel manieren. En mevrouw Klijnsma die kan er van alles over gezegd hebben, ze heeft dat kreng wel ingevoerd. En dat kreng is dan die kostendelersnorm. En met name tot 27 zit die gewoon dwars, dat is gewoon een vervelend ding. En wij gaan geen onderzoeken doen, mijnheer Burakçin. We hebben met Divosa wel contact van joh, hoe gaan we nou ook gewoon nog beter toepassen hoe we daar een beetje omheen kunnen. Dat doen we echt al wel redelijk goed. Ik mag hier ook landelijk over meepraten. En ik heb echt wel eens letterlijk tussen twee staatssecretarissen gezeten, van de ChristenUnie- en VVD-huize, en die zeggen gewoon echt verschillende dingen. Die kostendelersnorm is ook een Haags politiek ding. En wij proberen hem ook vanuit de gemeente een beetje te depolitiseren om te zeggen van joh, die kostendelersnorm is best wat voor te zeggen, korten van uitkeringen, allemaal niet de bedoeling. Maar kijk nou even naar die jongeren. En ik ben het met u eens, er zijn best wel wat maatwerkmogelijkheden en die benutten we ook. Maar het heeft ook een preventief karakter, want heel veel ouders die zijn gewoon bezorgd dat ze op hun uitkering worden gekort. En die zetten hun kind soms dan de deur uit, omdat ze anders

problemen met hun bestaanszekerheid krijgen. En dan kunnen wij best wel hen gerust stellen van joh, in dit geval kunnen we wel een oplossing verzinnen. Maar het zou het allerbeste zijn als die kostendelersnorm tot 27 jaar gewoon buiten werking wordt gesteld, en dat is ook onverkort onze inzet. Mijn inzet ook richting het Haase. Want dat zou echt de dienstverlening naar onze burgers verbeteren, en vooral de positie van deze jongeren verbeteren. Dus dat wil ik daar in ieder geval nog even over gezegd hebben. Ik heb denk ik zo de meeste vragen beantwoord, voorzitter.

De voorzitter: Dat denk ik ook, wethouder Heijkoop. Ik kijk nog even naar mijnheer Burakçin.

De heer Burakçin: Ja, voorzitter, toch nog even een kleine reactie. Nou goed, ik ben in ieder geval blij dat hij diezelfde zorg heeft, dat de kostendelersnorm toch wel verschrikkelijk is en dat het de dakloosheid toch wel in de hand werkt. Maar goed, maar ik wil toch vragen aan de wethouder in hoeverre dat nu tijdens de coronatijd, dat u nu aangeeft van de dakloosheid die neemt toe. En één van de redenen kan dus zijn, zoals hier net in het landelijk onderzoek door de ministerie van SoZaWe is uitgevoerd, of laten uitvoeren, blijkt dat dat dus een grote rede kan zijn. In hoeverre wordt dat nu al toegepast bij ons? Ik neem aan dat u daar wel een overzicht van heeft?

De voorzitter: De wethouder.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, dat onderzoek, nog redelijk recent, is uitgevoerd door Divosa, de club van sociale diensten. In het bestuur zit overigens ook de directeur van de Sociale Dienst Drechtstede, dus die is daar ook bij betrokken. En wij zijn daar ook mee aan de slag. En sowieso is die kostendelersnorm, die hadden we al wat langer op het netvlies. Overigens ook mede dankzij uw raad die dat al een paar jaar terug heeft geagendeerd. En wij handelen daar ook naar. Laat onverlet dat we nu nog wel met Divosa wat contact hebben. Maar dat gaat puur even van joh, de tips en trics, even oneerbiedig gezegd. Van hoe kunnen we dat het beste doen. Maar we zijn er echt mee aan de slag. En zeker met het oog op de toekomst moeten we daar op een goede manier mee omgaan. Maar ik moet zeggen, er zijn wel meer aspecten in de participatiewet die nu onder een vergrootglas liggen. We kennen allemaal de casus Wijdmeren. En deze staat een beetje in hetzelfde rijtje als dingen die we wel met Den Haag op te lossen hebben, ook meer in structurele zin. Dus daarom maakte ik ook die andere opmerking. Maar het gaat nog even over een kleine opmerking, want ik ben niet van de overlast en de leefbaarheid, dus ik zal daar niet teveel over zeggen. Maar ik wil wel gezegd hebben, in het verleden 120 mensen aan het Kromhout. In de nieuwe situatie is dat ongeveer gehalveerd. In het afgelopen jaar hebben daar rond de dertig mensen hebben daar verbleven. Dus ik hoop niet dat als het gaat over de problemen in het Kromhoutgebied, dat dan alleen maar naar het Leger des Heils wordt gekeken, want dat is gewoon echt niet terecht. Er hebben daar dertig mensen verbleven die overigens ook bijvoorbeeld straatvuil hebben opgeruimd, en waar ook echt niet ... Waar echt niet ... Waar we echt ... Nou, ik wil het een beetje in proportie plaatsen. Er verblijven nog steeds een aantal mensen in het hotel. En zeker jonge mensen in de opvang die willen we daar echt niet hebben, dus die proberen we zo snel mogelijk ook te begeleiden naar een volgende stap. Dus we blijven ons onverkort inzetten om het aantal daklozen te

verminderen. Maar vooral door snel perspectief te bieden. En wat de heer Van Verk aangaf, in het verleden is de capaciteit ook afgebouwd, en dat hebben we nu aan het Kromhout natuurlijk ook gedaan. En we moeten wel heel goed vinger aan de pols houden of dit nog reëel is. Maar in een grote stad als Dordrecht hoort het er wel gewoon bij dat deze mensen er zijn, dat deze mensen ook een plekje in de samenleving hebben. En als je kijkt naar de G4, daar is echt een, zowel relatief als absoluut, echt een veelvoud van het aantal opvangplekken. En ook in andere 100.000 plus steden is dat fors. En het hoort er wel gewoon bij. Dus we doen echt ons best, en we hebben volgens mij het afgelopen jaar ook al veel laten zien. We hebben een ambitieus uitvoeringsprogramma. Daar bent u als raad in meegenomen, en dat zal ik ook blijven doen. Maar dat is nog wel even iets wat ik erover wilde zeggen. Ja.

De heer Burakçin: Ja, voorzitter, toch nog even een laatste. Want volgens mij is de heer Heijkoop totaal afgeweken op mijn vraag. Maar kunt u toezeggen dat er bijvoorbeeld ... Dat wij een overzicht krijgen van hoe vaak het afgelopen jaar bijvoorbeeld gebruik is gemaakt van die, ja, dat de kostendelersnorm zeg maar niet is gebruikt, zal ik maar zeggen. Dat er bijvoorbeeld daarvan afgeweken is. Kunnen we daar een overzicht van krijgen?

De heer Heijkoop: Ik ... Nee, dat wil ik ... Ik ga het meenemen deze vraag. Ik zal die meenemen naar de sociale dienst. Dat we de kostendelersnorm buiten werking stellen, gebeurt overigens niet heel vaak. Want categoriaal maatwerk, ja, dat is een beetje ... Maar dat mag niet. Dus je mag niet zeggen van joh, jongeren sluiten we uit of mantelzorgers sluiten we uit. Je moet dat elke keer individueel beoordelen. Ik neem die vraag mee, en dan zal ik ook kijken of we daar enigszins onderscheid in kunnen maken waarom die kostendelersnorm buiten werking is gezet. Dus daar kom ik bij u op terug.

De heer Burakçin: Prima, dank je.

De voorzitter: Mijnheer Van Verk nog.

De heer Van Verk: Dank u, voorzitter. Twee dingen. Juist het feit dat niet alleen mensen uit het Leger des Heils, zoals de heer Heijkoop terecht opmerkt, de leefbaarheid daar zouden kunnen aantasten, maar er ook andere zaken zijn die in die buurt niet bijdragen aan een verhoogde leefbaarheid, leidt ertoe dat wij een plan van aanpak willen. Dat wil ik nog maar eens benadrukken. Tweede is meer een vraag. Ik heb gevraagd in mijn verhaal hoe de raad betrokken gaat worden bij het uitgeven van die 2,5 miljoen, en misschien, hopelijk, het structurele geld. Daar heb ik u niet meer over gehoord.

De heer Heijkoop: Ja, voorzitter, om bij die laatste vraag te beginnen. U heeft een raadsvoorstel gekregen waarin we een voorstel doen om die middelen in een soort fonds te stoppen en daar de dingen van te doen die u heeft vastgelegd in de visie opvang. Dus op die manier willen we daarnaar handelen. Het is een centrumfunctierol, dus we doen dit voor de hele regio. Het gaat niet alleen over Dordt, maar ik ... Ja, ik moet u even het antwoord schuldig blijven op welke manier we dat het beste kunnen doen. U heeft nu in ieder geval met dit voorstel de gelegenheid om dat fonds te maken. En ik wil u wel toezeggen, wat ik ook de afgelopen periode gedaan heb, om elke keer u er heel goed bij

te houden als we bijvoorbeeld ook een voorziening ervan zouden bekostigen in een andere gemeente, waar we ook de middelen voor hebben. Maar dan moet ik ook even kijken naar welke regelingen daarvoor zijn afgesproken. Want er is ook een samenwerkingsovereenkomst. Ik weet niet precies hoe dat zit qua mandaat-delegaat. En ik wil ook geen dingen roepen die niet waar zijn. Maar misschien mag ik daar ook in technische zin even op terugkomen hoe dat geregeld is.

De heer Van Verk: Graag.

De heer Heijkoop: En dan kunt u daar nog wat van vinden. En de andere vraag over het plan leefbaarheid, veiligheid. Ja, u heeft daar een uitgebreid debat over gevoerd met de burgemeester en in mindere mate ook met collega Stam. Ja, ik blijf heel graag wel doorgaan met het ambitieuze uitvoeringsprogramma aan de hand van de even zo ambitieuze visie die u heeft vastgesteld. En het leefbaarheid-, veiligheidsvraagstuk, dat speelt nadrukkelijk in het Kromhout. Maar de grote opdracht op het gebied van zorg en de huisvesting van kwetsbare groepen die u mij en het college heeft gegeven, is daar niet één op één hetzelfde. Dus ik wil zeker mijn steentje bijdragen in dat plan van aanpak. Maar nou ja, het programma wat voorligt en waarin u bent meegenomen dat denk ik is toch ook wel helder met waar we met elkaar naartoe willen. Voor dat deel in ieder geval. Dus ik spreek niet in de leefbaarheid en veiligheid. Want die vragen begrijp ik goed en die heeft u duidelijk gesteld en gewisseld met de collega collegeleden.

De heer Van Verk: Oké, dank u wel.

De voorzitter: Nee, mijnheer Van der Net. U bent wel nog jarig, maar nog niet aan het woord, want mevrouw Nijhof was eerst.

Mijnheer Van der Net: Jammer.

Mevrouw Nijhof: Ja, helaas heb ik niet het laatste woord vandaag. Maar ik heb nog een vraag over de positie van kinderen en jongeren. Daar heb ik een opmerking over gemaakt, en ik wil daar ook graag een reactie op van de wethouder. Omdat het nu eenmaal zo is dat Nederland het internationale verdrag van de rechten van het kind getekend heeft, en nou niet heel erg bekend staat als dat ze daar, laten we zeggen, volledige uitvoering aan geven. De ombudsman heeft daar kort geleden het één en ander over gezegd, zeker met betrekking tot het stukje wonen en omvang. Waar zij eigenlijk tegen gemeenten gezegd heeft, hier moet echt veel meer oog zijn voor de positie van het kind. Dus ik zou graag uw reactie hierop willen. En ik zou ook graag willen als u toch komt met de uitwerking van die triage, hoe dat stukje in de triage mee wordt genomen. Want in principe is het zo dat het verdrag heel duidelijk zegt dat als er minderjarigen zijn, nou goed, of kinderen tot 23 jaar, we hebben hier een jeugdwet tot 23 jaar, dat daar expliciet ook prioriteit aan die kinderen gegeven moet worden. En dat er rekening moet worden gehouden met hun behoeften. Kunt u daarop reageren?

De voorzitter: Nou, wethouder.

De heer Heijkoop: Nou, ik deel de zorg van mevrouw Nijhof over de kinderen. En dan gaat het over jongere kinderen en ook de oudere kinderen. De jongeren zou je ze ook kunnen noemen. Die willen we niet in de opvang, en dat doen we ook niet meer. We hebben daar nu gelijk andere routes voor. Die worden elders ondergebracht. Denk aan tijdelijke woningen of bijvoorbeeld ook in hotels, dat is een belangrijke. Er is volgens mij een soort van crisisopvanglijn ook bij Enver, waar ook een aantal professionele organisaties nog achter zitten om eventueel ook het jonge kind daarin te ondersteunen. Maar ik zeg u toe dat we dit ook nog even goed op papier zetten hoe dit zo loopt. Want ik heb uw vraag daar ook goed over gehoord. En ik laat het even op een rij zetten. En dan zullen we ook die brede intake daar even goed in meenemen, want ik heb net aangegeven dat de GGD die gesprekken voert, maar ik krijg ook, nou ja, net een appje van één van de ambtenaren dat de wijkteammedewerkers die gesprekken voeren. Dus ik wil dat gewoon even zorgvuldig doen. Dus wat ik daar eerder over gezegd heb, nou ja, dat is in ieder geval niet echt het hele verhaal, en dat gaan we ook netjes, die protocollen, procedures of wat er ook over ligt, zal ik met uw raad delen.

De voorzitter: Oké.

Mevrouw Nijhof: Voorzitter?

De voorzitter: Ja.

Mevrouw Nijhof: ik wil nog één opmerking daarover maken. Want kijk, de wijkprofessional. Op het moment dat er minderjarige kinderen in het spel zijn, dan zal er ook een jeugdprofessional aan toegevoegd moeten worden die daarover, nou ja, in ieder geval laten we zeggen, de rechten van het kind ook in meeneemt. Want die mis ik wel in het hele stuk wat er geschreven is.

De voorzitter: Nou, volgens mij heb ik de wethouder horen zeggen dat hij dat in de protocollen die hij gaat maken, gaat hij die meenemen. De heer Van der Net.

De heer Van der Net: Ja, nog even. Ik heb het de wethouder nog niet horen zeggen, maar de heer Van Verk en ik hebben onder andere een vraag gesteld hoe het nou zit met de andere regiogemeentes en de toezegging met betrekking tot opvang en huisvesting. Dus die vraag die wilde ik toch nog eventjes neerleggen bij de wethouder.

De voorzitter: Oké. Nou, wethouder ...

De heer Heijkoop: Ik wacht netjes op het woord, voorzitter.

De voorzitter: Ja, u heeft het woord.

De heer Heijkoop: Nou, ik heb er aan het begin van mijn betoog wel iets over gezegd, over dat we die gesprekken gehad hebben met de omliggende gemeenten. En dat gaat dan over de Drechtstede gemeenten en Molenlanden en Gorinchem. En daar heb ik Gorinchem al gelijk al positief uitgelicht als zijnde één van de gemeentes, of eigenlijk een gemeente die gezegd heeft van joh wij willen hieraan bijdragen. We zitten nu in de

fase dat de omliggende gemeenten een soort van bod hebben gedaan. En dat moet u zo zien van, wij willen intekenen op deze voorziening. Daar ga ik even niet meer over zeggen, omdat die, en dat heb ik net ook aangegeven, dat die wethouders ook een eigen dynamiek in hun eigen raad en hun eigen gemeente hebben. En dat moeten ze echt ... Dat wil ik ook daar laten, ik wil hen daar ook de ruimte voor geven. Maar ze weten ook wel dat het niet vrijblijvend is, en dat zij echt aan de slag moeten. En ik zal u daar in ieder geval voor de zomer, en ik hoop bij de volgende brief, over informeren hoe het daarmee staat. Want als daar niet op geleverd wordt, ja, dan komen daar ook nog wel wat andere vraagstukken uit voort. En ik heb zelfs ook al wel richting het Haagse aangegeven van joh, dit is één van de gevolgen van die doordigitalisatie ook van bepaalde voorzieningen, bijvoorbeeld beschermd wonen. Dat op het moment dat omliggende gemeenten niet leveren, en ik hoor ook wel eens wat signalen elders in het land dat dat niet altijd vanzelf gaat, zeg ik maar voorzichtig. Ja, dan zou het ook zomaar kunnen dat er bijvoorbeeld vanuit Den Haag bepaalde richtlijnen komen. Nou, noem het een soort van quota, wat je ook wel ziet bij de huisvesting bijvoorbeeld van statushouders. Dat echt wel gemeenten gehouden zijn om hun bijdrage te leveren. Maar ik ben niet zo pessimistisch voor onze regio. We zijn in goede dialoog, zoals ze dat dan zeggen. En gemeenten hebben echt ... Meerdere gemeenten hebben echt ingetekend op voorzieningen. En dit ... Nou, het komende half jaar wordt bij mij betreft wel heel belangrijk in hoeverre die positieve intenties ook gestand worden gedaan en richting concrete projecten worden uitgewerkt. Want daar zitten we nu wel, dus daar hoop ik u voor de zomer meer over te kunnen vertellen.

De voorzitter: Oké. Dank u wel, wethouder Heijkoop. Was u daarmee ook aan het einde van de beantwoording? Ja? Oké, dan geef ik als laatste nog even het woord aan de burgemeester.

Burgemeester Kolff: Ja, hartelijk dank. Ik zal het echt heel kort houden, voorzitter, want het is al 22:45 uur. We hebben natuurlijk zojuist ten aanzien van leefbaarheid, veiligheid, overlast een stevig, pittig debat met elkaar gevoerd met stevige inbreng vanuit de commissie en ook repliek vanuit de kant van de wethouder en van mij. Maar het is misschien goed om dat ook nog eventjes vanuit het collegeperspectief af te ronden met een conclusie. En die conclusie is wat mij betreft, en daar heb ik ook al even achter de schermen contact over gehad, zowel ambtelijk als met de betrokken wethouders, dat dat integrale plan van aanpak er komt. Dat dat wat ons betreft het streven is om dat eind februari ook op te leveren. Dat we daar alle facetten in zullen betrekken, maar wel gericht met name op de leefbaarheid en de overlastvermindering in de wijk. U zult daar wel veel herkenning in treffen. Maar tegelijkertijd gaan wij ook proberen dat smart te maken, zodat u ook op basis van feiten en cijfers, ook al is dat soms lastig als mensen een gevoel hebben in hun wijk. Maar op basis van cijfers en feiten u een startpunt te geven en ook te kijken waar we de komende jaren naartoe gaan. Dus dat wil ik nog even concreet toezeggen. En de regie, zoals dat vanuit de ChristenUnie/SGP-fractie werd gevraagd, die zal ik op me nemen. Maar uiteraard daar met de betrokken collega's nauw op samenwerken.

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester. Nou, dan hebben we verschillende toezeggingen gehad vanavond. Ik heb met de griffier afgesproken dat ze allemaal keurig netjes in het verslag komen te staan. Met die toezeggingen zou ik eigenlijk tot de conclusie willen komen wat betreft als eerste het raadsvoorstel. Kan dat als een hamerstuk naar de raad van 26 januari? Nou, zo te zien is dat akkoord. Ja, dank u wel. En dan de vraag over de vier raadsinformatiebrieven met alles wat er vanavond is gewisseld en de toezeggingen die daarop zijn gedaan. Kunnen we die dan ter kennisgeving naar de gemeenteraad van de 26^e sturen? Mevrouw Van der Ham.

Mevrouw Van der Ham: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik kan het toch niet laten om in ieder geval even te laten weten dat ik ontzettend blij ben met de toezegging ten aanzien van het plan van aanpak en ook met de ambitieuze deadline die het college zichzelf stelt en het nemen van regie. Ik denk dat dat een goed teken is, ik ben er blij mee en ik kijk ernaar vooruit. En dus kunnen ze wat mij betreft als ter kennisgeving naar de raad.

De voorzitter: Dank u wel. Geldt dat voor de andere fracties ook? Nou, dat is het geval. Dus daarmee kunnen we deze lange bespreking van de punten 4 tot en met 8, opvang kwetsbare groepen en leefbaarheid, afronden. Dan is het nu zo dat het ruim 22:45 uur is geweest. En aan het begin van de avond heb ik de heer Van Verk het voorstel horen doen om de laatste antwoorden, de reacties op de vragen die nog gesteld zijn op het Wantijbad, om die vanavond niet in de bespreking mee te nemen. In het reglement van orde staat ook dat wij vergaderen tot 23:00 uur. Dus ik wil eigenlijk aan u vragen wat u nu met het onderdeel Wantij wil, het noodkrediet Wantijbad. Gaan we dat doorschuiven? Ja, maar ik ga geen uur meer vergaderen over dit onderwerp. Nou ja, dus als we het nog gaan doen, dan is het om 23:00 uur is het ermee stoppen. Nou, dat doet denk ik geen recht aan ook de vragen die gesteld zijn, de antwoorden die het college heeft gegeven. Nou, dan stel ik voor dat we het doorschuiven. Dan kijk ik even met de griffier wanneer dat dan zou kunnen.

Agendadeel

Nieuwe behandelvoorstellen

13. Raadsinformatiebrieven van het Service Organisatie Jeugd inzake Follow The Money publicatie en tussenrapportage Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd

De voorzitter: En dan stel ik voor om nu verder te gaan met de overige ... Met de nieuwe behandelvoorstellen. Nou, daar hebben we punt 13, een raadsinformatiebrieven van de SOJ inzake Follow The Money, rapportage en tussenrapportage IGJ. U wordt voorgesteld de raadsinformatiebrieven ter bespreking te agenderen voor de commissie sociale leefomgeving om 19 januari. Is dat akkoord? Dan is het wel van belang dat er een politieke vraag wordt geformuleerd. En ik weet niet wie die van u paraat heeft?

De heer Van Verk: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Van Verk.

De heer Van Verk: Die vraag is vorige week al geformuleerd, dit is onderdeel van het agendapunt met betrekking tot misstanden in de jeugdzorg.

De voorzitter: Oké. Ik zie de griffier knikken, en dan gaat hij daarbij.

De heer Van Verk: Oké.

De voorzitter: Prima.

14.WK Shorttrack 2021 – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Dan komen we bij punt 14, en dat gaat over het WK shorttrack. Nou, bij het vaststellen van de begroting 2021 heeft de wethouder over het WK shorttrack een toezegging gedaan op dat we een raadsvoorstel zouden ontvangen. En volgt een uitwerking hoe de ton besteed gaat worden om het evenement uit te voeren. En de informatie wordt verstrekt zodra overeenstemming is met Optisport. Naar aanleiding van de aanvullende vragen van GroenLinks-fractie, 6 januari, is de griffie ambtelijk nagegaan of de gemeente voor de BTW wordt gecompenseerd. Dat blijkt het geval te zijn. Vervolgens heeft de fractie van GroenLinks op 13 januari, vandaag, een e-mail gestuurd waarin wordt aangegeven dat na het opnieuw bekijken van de video-opnames van de raadsvergadering van de begrotingsbehandeling, bleek dat de wethouder wel degelijk een raadsvoorstel heeft toegezegd. De griffie heeft het ook terug geluisterd en bevestigd dat er inderdaad een raadsvoorstel is toegezegd. Dat betekent dat de toezegging van de wethouder niet goed in het systeem is geregistreerd, en GroenLinks heeft hier terecht op gewezen. Dit moet dan ook worden gerectificeerd. Het verzoek is dan ook aan de wethouder om aan te geven op welke termijn dit raadsvoorstel aangeleverd kan worden. En dan kijk ik even of wethouder Stam nog in de vergadering is en hier een reactie op kan geven.

De heer Stam: Jazeker, voorzitter, ik ben er nog. We gaan er voor zorgen dat dat raadsvoorstel zo spoedig mogelijk uw kant op komt. Dus ik denk dat dat wellicht deze week, begin volgende week, uw kant op komt.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Dan kijk ik nog even naar mevrouw Van Benschop. Mevrouw Van Benschop, u heeft het woord.

Mevrouw Van Benschop: Ja. Dank u wel, voorzitter. Nou, hartstikke fijn dat het op deze manier geregeld is, dan hoef ik er op dit moment niks meer over te zeggen. Dus, bedankt.

De voorzitter: Nou, en u ook bedankt voor al het werk wat u gedaan heeft.

15.Artikel 40 vragen RvO over bezuinigingen Stichting Leergeld Drechtsteden van de fractie GroenLinks

De voorzitter: Dan hebben we punt 15, artikel 40 vragen over bezuinigingen Stichting Leergeld. Vragen zijn doorgeleid naar het college voor beantwoording, dus die komen vanzelf hier weer terug.

16. Beantwoording brief door wethouder Heijkoop over voortbestaan van de collectieve zorgverzekering

De voorzitter: Dan hebben we nog punt 16, beantwoording door wethouder Heijkoop over voortbestaan van de collectieve zorgverzekering. U wordt voorgesteld de brief voor kennisgeving aan te nemen. Nou, dat is het geval.

Overig agendadeel

17. Termijnagenda's Commissie Sociale Leefomgeving januari – februari 2021

De voorzitter: En dan ... Nou, dan komen we bij punt 17, de agenda's voor de komende tijd. Daar moeten we dan nu nog een plekje vinden voor het noodkrediet Wantijbad. Op 12 januari heeft het college van B&W de zienswijze begrotingswijziging Serviceorganisatie Jeugd vastgesteld. En het is logisch om dit raadsvoorstel volgende week ter bespreking te agenderen bij de behandeling van het thema jeugdhulp. En de vraag is of de commissie daarmee kan instemmen.

De heer Van Verk: Voorzitter, kunt u nog een keer herhalen wat u nu zegt, want ...

De voorzitter: Oké. Op 12 januari, gister, heeft het college van B&W de zienswijze begrotingswijziging Serviceorganisatie Jeugd Zuid-Holland-Zuid 2021 vastgesteld. Dat is een raadsvoorstel. Het is logisch om dit raadsvoorstel volgende week ter bespreking te agenderen bij de behandeling van het thema jeugdhulp. En de vraag is of de commissie zich hierin kan vinden.

De heer Van Verk: Ja, ik zit even naar die agenda te kijken, en wij, mevrouw Nijhof en de heer Van der net en ik, hebben van de week overleg gehad en geconstateerd dat de eerste twee punten wellicht al veel tijd vergen. Dan hebben we nog twee andere brieven van de Serviceorganisatie staan, die zouden met enige goede wil nog wel kunnen doorschuiven. Dus we zouden hem ertussen kunnen zetten, maar dan wel als derde punt. Met de kanttekening dat als we er niet aan toekomen, ja, dat die dan ook doorschuift.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Nijhof, kunt u zich daarin vinden?

Mevrouw Nijhof: Ja. Ja, ja, ja, ja.

De voorzitter: Oké, nou dan wordt die als derde punt wordt die opgevoerd voor volgende week. Oké? Wilt u nog iets zeggen mijnheer Van Verk?

De heer Van Verk: Nee hoor, sorry.

De voorzitter: Oké, nou dan komen wij nog even terug met wanneer wij denken dat het Wantijbad zou kunnen. En dat moete we dan volgende week met elkaar vaststellen.

Tenslotte

18.Rondvraag

De voorzitter: Dan kom ik toe aan de rondvraag. Heeft er iemand nog iets voor de rondvraag? Dat is niet het geval.

19.Sluiting

De voorzitter: Nou, dan wil ik iedereen heel hartelijk bedanken voor zijn of haar inbreng vanavond. Het was een goede avond en ik wens jullie allemaal, maar mijnheer Van der Net in het bijzonder, nog een uurtje een fijne verjaardag. Welterusten.

De heer Van der Net: Proost, voorzitter.

De voorzitter: Proost, mijnheer Van der Net.

CONCEPT